

RAAD VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN d.d. 24 JUNI 2022

=====

VOORZITTER: Goedenavond, iedereen. En welkom op de raad voor maatschappelijk welzijn van 24 juni 2022. Ja, mag ik jullie vragen om jullie plaats op te zoeken. Het is niet nodig om Teams op te zetten, ik herhaal het nog maar eens voor diegenen die het niet weten, want we kunnen weer als vanouds vergaderen. Ik heb een paar mededelingen. De raadsleden Hasan Bilici en Anneke Luyckx zullen een half uurtje later de raad voor maatschappelijk welzijn en/of de gemeenteraad vervoegen. En ook raadslid Femke Pieters is de hele zitting afwezig wegens beroeps... En? Ah ja, raadslid Snellings zal de zitting om 21u. verlaten. Ik heb ook de mededeling, dat de korpschef deze avond zal vervangen worden door commissaris Danny De Langhe, maar die zal ons pas vervoegen als de gemeenteraad begint. En dan ... Ja. En dan wil ik ook nog eventjes terugrijpen naar een gebeurtenis van eerder deze maand, begin van deze maand. Hebben in opvolging van de audit, maar ook omdat er een aantal nieuwe raadsleden zijn intussen, hebben onze bevallige assistenten van de bestuursadministratie – Joke en Esther-Lynne – een ja, een uitleg gegeven over de werking van E-besluit, over het terugvinden van de documenten via de tablet en ook last but not least, het was eigenlijk heel interessant, rond de deontologische code voor de gemeenteraadsleden. Dat was te volgen in de raadzaal of ook nog online. Ik moet zeggen, er waren niet zoveel raadsleden aanwezig. Ik begrijp dat dat niet altijd past als dat niet lang op voorhand in de agenda staat, maar het was echt heel interessant. Zeker het stukje rond de deontologische code. En dat is inderdaad soms een slappe koord en ik zie – ja, Julien, ik geef je dadelijk het woord – maar ik wil Joke en Esther-Lynne uitdrukkelijk bedanken voor de heldere uitleg en voor hun antwoorden op de vragen, die door de raadsleden werden gesteld. En ze hebben ook de documenten ter beschikking gesteld en ge kunt er altijd bij terecht voor vragen. Ik geef even het woord aan Julien.

GHESQUIERE: Dank u wel, voorzitter. In de marge van dit onderwerp van die avond van 30 mei moet ik eerlijk zeggen, ik was ook ontgoocheld, dat er inderdaad niet zo heel veel collega's waren. En ik was vooral onder de indruk, dat de dames van het secretariaat daar toch wel een zeer degelijke uitleg gaven over wat er inderdaad deontologisch kan en wat er niet kan. Nu, ik had vooral één ding goed onthouden, bv. mekaar aanspreken in de gemeenteraad met een streekproduct bv. dat niet van het Waasland is. En in dit geval gaat dat over "dit" streekproduct uit Limburg. We hebben op een bepaald moment gehoord, dat een collega de burgemeester met dit streekproduct aansprak.

Moest ge dat nu uitgesproken hebben met een waar streekproduct zou ik er nog mee kunnen leven. Want bv. ik heb eens opgezocht, want de burgemeester drinkt natuurlijk geen bier, ge hebt hier in het Waasland ook Kloefkappers. Ge hebt hier in het Waasland ook Puitenkop- en Schapenkopbier zelfs. Dus wat dat – maar ook Bieken – dat had inderdaad heel wat liever geweest. Dus eigenlijk, in eerste instantie en gewoon ook om het niet te lang te trekken en omdat eigenlijk aanschouwelijk onderwijs op dat vlak toch wel iets beter is, heb ik een flesje bij voor diegene die het uitgesproken heeft. Frans, ik denk dat ge dat op die manier best gaat onthouden.

WYMEERSCH: Dat is de eerste keer, dat ik van een tjeef iets krijg hé.

GHEQUIERE: En, Simone, als ik mag vragen, wil u dat brengen naar Frans en naar de burgemeester? Ik zou zeggen, vandaag niet uitdrinken, want dat moet natuurlijk lekker fris zijn. Maar in de toekomst, denk vooral aan Wase of nog liever Sint-Niklase producten. En ik wou ook gelijktijdig de dames van het secretariaat nog even dank u wel zeggen voor die zeer interessante avond.

VOORZITTER: Dank u wel, Julien. Het is precies al Sinterklaas hé. Ja, ik wil nog één ding zeggen. Voor de interpellaties van de raad voor maatschappelijk welzijn gaan we de interpellaties 1 en 4 samennemen en gaan we de interpellatie 5 behandelen bij het punt 2 van de agenda van de raad voor maatschappelijk welzijn. Ik zie al ... Ah ja, ik wou ook nog zeggen, we hebben een zieke. Dus om te helpen om ons wat water te geven. Dus als je dringend water nodig hebt, is het misschien gemakkelijker om zelf iets te nemen of om een beetje geduldig te zijn, want we hebben een kleine ... Ja, we wensen in ieder geval hem veel ... Het is een coronageval. Dus voilà, het bestaat nog. Goed. Dan stel ik voor, dat ik het woord eerst geef aan Frans. En ik had nog iemand ... Ah nee. Frans?

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik zou willen vragen of ik bij hoogdringendheid een vraag kan stellen in verband met de terugkomst van de teruggehaalde Syriëstrijdsters en hun kinderen. Waarom? Omdat daar een aantal Sint-Niklazenaren bij zijn en dat die kinderen werden geplaatst bij jeugdzorg. En mijn vraag zou zijn – als ik die mag stellen – wat de rol daarin kan zijn van de stad. Of de stad daarin betrokken wordt ja dan neen?

VOORZITTER: Dank u, Frans. Ik geef het woord hiervoor aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik ben 's ochtends, wanneer betrokkenen in België zijn teruggekeerd – de 6 vrouwen en de 16 kinderen – ook trouwens onze lokale politie uiteraard, geïnformeerd geworden over het feit dat die dus terug in België zijn. De vrouwen, alle 6, die zijn ondergebracht in de gevangenis. Dat is één.

En wat de kinderen betreft, dus daar zal denk ik in de loop van volgende week de jeugdrechter over beslissen wat daarmee gebeurt, waar die zullen geplaatst worden. Meer kan ik daar niet over zeggen. Maar het is uiteraard zo, dat in eerste instantie vanuit de gerechtelijke middens ook onze politie zal geïnformeerd worden. Maar dat er bezorgdheid is bij mensen in deze stad, die deel ik ten volle. Dus en ik zal ook zeer kort op de voet volgen – voor zover dat zich afspeelt op het grondgebied van onze stad – hoe dit verder verloopt.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Dan stel ik voor dat we beginnen met onze agenda. En we beginnen met punt 1, notulen en zittingsverslag raad voor maatschappelijk welzijn 20 mei 2022, goedkeuring. Waren daar opmerkingen? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 2, welzijnsvereniging Zorgpunt Waasland, jaarrekening 2021, advies. Ik zie ... Ja, het staat in deze volgorde in de agenda. Ah ja, excuseer. Ik moet, ik zie dat er hier toch nog een hoogdringend punt te bespreken valt en dat gaat over Audio, verenigingen, vennootschappen en samenwerkingsverbanden, jaarrekening Audio, dat moet nog eerst behandeld worden. Sorry. Daar moeten we over stemmen. Zijn daar nog vragen? Het is behandeld denk ik ... Goed, dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is meerderheid, dat is Vooruit, dat is PVDA, CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Sorry voor de verwarring. Dus punt 2 en ik zie dat zowel Frans als Jos daar al een vraag over hebben. Goed, ik geef even het woord aan de schepen als hij daar of geef ik ineens het woord aan de interpellanten? Goed, dan laat ik, Frans, jij mag het woord nemen. Ja, Frans, jij hebt het woord.

WYMEERSCH: Ik heb begrepen, dat collega De Meyer een motie dienaangaande heeft ingediend namens zijn fractie. En ik vind het beleefdheidshalve dan zo, dat ik dan eerst zijn motie, allé, zijn tussenkomst ondersteund door de motie even laat toelichten en daarna zal ik dus ... Profiteer ervan dat ik in het begin van de avond mijn goed hart eens laat zien.

VOORZITTER: Ja, ik geef ... Ja, ik geef dan het woord aan de heer De Meyer en misschien wil mijnheer Van der Coelden dan aanvullen, want ik zag dat de motie door beiden was ingediend. Goed, ik geef ...

DE MEYER: Voorzitter, collega's, de motie is inderdaad ingediend door CD&V en Vooruit. We hebben nog nooit, denk ik, zoveel uren commissievergaderingen gehad als deze maand. Daarom ga ik de commissie algemeen beleid en de commissie financiën niet overdoen. Mensen, die dat gevolgd hebben, weten wat de inhoud er was. En ik wil eigenlijk onmiddellijk overgaan tot ons besluit, tot ons gemeenschappelijk besluit, nl. dat wij een heel korte motie hebben voorgelegd aan de gemeenteraad. Ik zoek ze hier even. De motie is opgeladen, ...

WYMEERSCH: Ik heb niets. Ik ...

DE MEYER: Maar als u luistert, het zal niet moeilijk zijn om te volgen. “De gemeenteraad van Sint-Niklaas vraagt de voorzitter van Zorgpunt Waasland om spoedig gesprekken op te starten met alle moederbesturen om de toelagen aan Zorgpunt Waasland vanaf januari 2023 te indexeren. Dit gezien het financieel verslag in de commissie financiën van juni jongstleden”. Ik denk dat dat verder geen uitleg hoeft en dat ik ook de discussie van de voorbije week en de weken daarvoor niet moet herhalen. Dit is de motie, die wij vanuit een heel constructieve geest samen voorleggen.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Ik geef eerst het woord aan de heer Van der Coelden ter aanvulling.

VAN DER COELDEN: Ja, heel kort, voorzitter. Straks in de budgetdiscussie, in de grote budgetdiscussie zal ik ten overvloede proberen onderlijnen één, wat de ernst is van de toestand van de stadsfinanciën op vandaag, maar twee, ook hoe dit stadsbestuur weigert om daar de gepaste conclusies uit te trekken en bijzonder kritisch te zijn voor alle uitgaven, die voorzien zijn in dat budget. En dan vinden wij het bijzonder cynisch, dat in die toestand, dat één van de enige zaken waarop men ja, van plan is om te bezuinigen en zuinig te zijn, dat dat uitgerekend de dotatie aan het Zorgpunt is, waardoor dat ge in een situatie komt, ja, dat uiteindelijk om de paradepaardjes van het stadsbestuur te blijven betalen, dat men de kosten ook nog eens gaat afwentelen op de meest zwakke mensen in deze stad. En dat kan voor ons absoluut niet door de beugel.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Het lijkt mij evident dat hetgeen dat ik nu ga vertellen in de lijn ligt van hetgeen dat mijn voorgangers daarjuist naar voor hebben gebracht. En het zou mij zeer verwonderen, dat men vanuit de oppositie, ten minste vanuit de raadzaal-oppositie, dat men daar een ander gedacht over heeft. Maar desalniettemin zal ik proberen van en moesten ze toch een ander idee hebben, van hen te overtuigen van het tegendeel. Collega's, u weet of u weet het niet, maar dan zeg ik het nu, dat wij als fractie altijd een zeer koele minnaar – en dat is een eufemisme – zijn geweest van het plan, van het ja, het idee Zorgpunt op zich. Wij vonden het niet kunnen en wij vinden dat nog altijd, dat een belangrijk gedeelte, zo niet bijna het belangrijkste gedeelte van onze taak als OCMW, dat wij dat hebben uit handen gegeven en dat we daar buiten een rijkelijke dotatie – maar niet rijkelijk genoeg, ik kom daar direct op terug – aan Zorgpunt, dat wij daar verder weinig of geen inzage en medezeggenschap over hebben.

In het verleden heb ik hier trouwens ook gezegd – en als ik mij niet vergis, was dat vorig jaar nog het geval – dat Zorgpunt aan de andere kant ook niet mag optreden als een spaarkas. Want door subsidies – en op die subsidies van vorig jaar ga ik niet terugkomen – was het zo, dat men tot vorig jaar inderdaad een reservepotje had opgebouwd, waar men een eindje verder mee kon. Nu zijn die, is dat reservepotje zodanig afgekald, dat er weinig buffer over is. En dan lijkt het mij inderdaad een beetje, om niet te zeggen een beetje veel, crimineel bijna, van die dotatie, die we vorig jaar niet hebben geïndexeerd, omdat het Zorgpunt een buffer had, dat we die vandaag weer niet willen indexeren. Omdat er dus praktisch geen buffer meer overschiet. En zoals collega Van der Coelden en collega De Meyer hebben gezegd, het gaat hier om een instelling, die instaat voor de zwaksten in onze samenleving. Wij kunnen daar meewarig over doen, inhoudelijk heb ik ook wel een aantal punten over Zorgpunt te zeggen. Ik kom daar direct op terug. Maar nu besluiten, dat het niet nodig is en dat we wel later zullen kijken ... Trouwens Zorgpunt is zelfs in die mate objectief en meevoelend, dat men zelf de dagprijzen, de ligdagprijzen niet heeft aangepast, niet heeft geïndexeerd. Dat verdient ons respect. Maar daar tegenover had minstens de geste mogen staan, dat de stad wel de dotatie had geïndexeerd. De collega's van de oppositie pleiten er nu voor om voor het jaar 2023 de dotatie wel te indexeren. Uiteraard steunen we dat voorstel en die motie. Maar ik zou meer willen vragen. Ik zou in de meerjaren..., in de wijziging van de meerjarenbegroting, de wijziging die we vandaag voorgelegd krijgen, willen aandrigen dat men alsnog, dat men alsnog een tussen-tijdse partiële indexering doorvoert voor het eerstvolgende halfjaar 2022 dat nog voor ons ligt. Ik denk dat dat mogelijk moet zijn en dat u dat met een gemeenteraadsbeslissing in augustus kunt laten staven. Nu wat betreft Zorgpunt is daar alles peis en vree en alles op en top? Neen. En dat weten de mensen uit Zorgpunt ook. Daar zijn nog de nodige problemen qua personeel. Daar zijn nog de nodige problemen qua werksfeer. Daar zijn nog de nodige problemen met van alles en nog wat, met de keuken, met ... Er zijn klachten is veel gezegd, maar het is niet zoals het zou moeten zijn en zoals zou kunnen. Daar waar wij vroeger altijd gezegd hebben “Zorgpunt mag geen spaarkas worden”, heb ik er ook altijd bij gezegd dat het de taak is van de overheid en in deze materie van de lokale overheid van daar waar de zorg op zich het niet financieel kan bolwerken, dat het de taak is van een overheid, van een lokale overheid, dus van de OCMW-raad – wij dus – en dus ook van de gemeenteraad – ook wij dus – om te zorgen dat de nodige financiële middelen voorhanden zijn. Niet om juist toe te komen, maar om een buffer op te bouwen. En om meer te voorzien dan men op dit ogenblik voorziet. Dus dat de zorgen beter besteed worden. Dat het personeel gemakkelijker kan werken. Dat men meer flexibel kan werken. Dat men tijd heeft voor de residenten, enz..., enz...

Daar is op dit ogenblik de mogelijkheid niet voor en daar is ook, zijn ook wij verantwoorde-lijk voor. Als Zorgpunt dat niet kan – en ik begrijp zeer goed dat men op financieel vlak dit als Zorgpunt zijnde niet volledig kan invullen – dan is het de taak – ik heb dat hier dikwijls gezegd al – zorg mag kosten, zorg moet kosten als het nodig is. Als er één beurs is, waar wij de knip niet op mogen zetten, dan is het de knip op de zorgbeurs. En dat doen wij, collega's, vandaag - en ik vrees in de nabije toekomst nog altijd als de mentaliteit niet verandert – nog altijd. En daarom zullen wij de motie steunen. Maar ik doe een oproep aan het college om in augustus met een besluit te komen, dat men ook voor de eerstvolgende 6 maand een dotatie, een geïndexeerde dotatie nog toekent voor de 6 maand die in 2022 nog voor ons liggen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik nog het woord aan de heer Wauman. Chris, je hebt het woord.

WAUMAN: Dank u wel, voorzitter. Dinsdag na de commissie had ik met enkele collega's van de Vooruit-fractie reeds aangegeven, dat ik dit voorstel mee wou indienen. Die boodschap is blijkbaar ergens verloren gegaan in de communicatie, maar zelfs al ben ik niet officieel mee de indiener, ga ik vanzelfsprekend het voorstel nog steeds steunen. En ja, het lijkt mij eigen-lijk wel evident waarom. Aan de ene kant gaan jullie jullie toelage aan het Zorgpunt zelf niet indexeren, aan de andere kant is dinsdag ook bekendgemaakt dat in januari, dat jullie aan de inwoners wel 8 % meer zullen rekenen of 150 euro/maand. En eigenlijk is heel dat gegeven typerend voor de keuzes die jullie maken in deze aanpassing van de meerjarenbegroting. En we gaan er straks nog meer dieper op ingaan.

VOORZITTER: Ja, dat is voor straks, ja.

WAUMAN: Inderdaad. Maar jullie kiezen voor, gemakkelijk voor miljoenen extra voor de prestigeprojecten en als het dan aankomt op de mensen en de zwakkeren in onze stad, dan geven jullie niet thuis. Ik zal dus met veel plezier dit voorstel steunen en hoop dat jullie toch voor één keer eens naar de oppositie zullen luisteren.

VOORZITTER: Bedankt. Dan geef ik het woord aan de schepen. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Dank u wel, dank u wel, voorzitter. Collega's, ik denk dat het onze taak is als lokaal bestuur om in de brede zin van het woord om een deftig en volwaardig sociaal beleid te voeren. En ik denk ook dat we dat doen. We doen dat door ons beleid vanuit het Welzijnshuis, door de samenwerkingen die er zijn met heel wat partners, door onze inzet in het bijzonder comité, de ondersteuning die we daar bieden, de steun, aanvullende steun. En we doen dat ook in het kader van onze dotatie aan het Zorgpunt. En we blijven – en dat wil ik nog eens be-klemtonen – we blijven die engagementen nakomen hé.

Dus in mijn commissie hebben we er een goeie bespreking over gehad in het kader van de toelichting, die we gekregen hebben van de jaarrekening. En ik wil er toch nog eens op wijzen, dat we dus jaarlijks een dotatie geven aan het Zorgpunt ten belope van 8,5 miljoen euro. En dat moet ervoor zorgen, dat het Zorgpunt haar taken naar behoren kan uitvoeren. Sinds vorig jaar hebben we inderdaad beslist om die niet te indexeren. Dus hetgeen dat hier vandaag voorligt in de jaarrekening of in onze aanpassing van ons meerjarenplan is geen aanpassing daaraan. Dus er is opgenomen om het niet te indexeren. We doen dat, nadat we daarover een voorstel gekregen hebben vanuit het Zorgpunt, waarin dat ze zeggen dat dus de financiële toestand van het Zorgpunt liet het toe om dat te doen én de cijfers die we hier de afgelopen dinsdag gekregen hebben, die bewijzen nog steeds dat de situatie dat toelaat. Als je ziet, we hebben de financiële resultaten daar bekeken. Die zijn gunstig. Er was een financieel resultaat vorig jaar alleen van Sint-Niklaas ten belope van 1,1 miljoen euro. Dat brengt een totaalreserve van het Zorgpunt voor het luik Sint-Niklaas van 4,3 miljoen euro. Dus we zijn ervan overtuigd, dat de financiële toestand dat toelaat. Maar ik wil nog eens – en ik heb dat in de commissie ook gedaan – beklemtonen wat ons engagement verder inhoudt hé. Het is, als de situatie erom vraagt, dan zullen we onze verantwoordelijkheid opnemen hé. We hebben trouwens ook ons contractueel daartoe verbonden om eventuele tekorten op te vangen als we in een bespreking, als het Zorgpunt ons aankaat, dat er daar inderdaad nu, volgende maand, volgend jaar dat er een financieel probleem zich aandient, dan zullen we ertoe onze verantwoordelijkheid nemen. Ik wil ook nog meegeven, want hier wordt zo precies wat het idee gewekt van ja, door het niet-indexeren, dat is het enige dat niet geïndexeerd wordt. Dat klopt natuurlijk niet. Er is, er zijn heel wat zaken die in onze meerjarenplanning niet gebudgetteerd worden, bv. de politie. Die wordt niet geïndexeerd. Bv. onze eigen exploitatie-uitgaven, die worden niet structureel geïndexeerd. Dus er zijn heel wat zaken, die niet automatisch geïndexeerd worden. Dus wie beweert dat enkel op het sociaal beleid er geen indexactie inzit, die vertelt toch niet geheel de waarheid. En ik wil tot slot ook nog meegeven, dat in het kader van onze aanpassing meerjarenplanning – we hebben het er straks nog iets uitgebreider over wellicht – dat we daar specifiek met betrekking tot het sociaal beleid, dat we daar toch een ferme inspanning doen. Als je ziet welke, het is iets minder dan een miljoen euro dat we uittrekken aan aanvullende steun, omdat het moet. Maar we nemen dan ook die verantwoordelijkheid op. En dat miljoen, dat komt overeen met veel meer dan die indexering, zoals ze hier voorgesteld wordt. Ik denk trouwens ook, dat het de gemeenteraad niet is, maar de OCMW-raad in uw tekst. Maar goed, dat doet er nu niet toe. Alleszins, wij zijn vragende partij om dat sociaal beleid effectief te kunnen verder voeren.

En ik stel voor – maar goed, wie ben ik natuurlijk – om de motie zoals ze nu voorligt niet goed te keuren. Temeer dat ik ervan overtuigd ben, dat we een sociaal beleid voeren. En te meer dat ik ervan overtuigd ben, dat als we onze verantwoordelijkheid ten aanzien van het Zorgpunt moeten opnemen, dan zullen we dat doen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. De heer Wymeersch vraagt het woord. Frans? En ook mevrouw Geerts. En mijnheer ...

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, wat mij echt tegen de borst stuit, is dat de schepen hier antwoordt - en vanuit zijn mandaat kan ik het nog een klein beetje begrijpen - vanuit financieel oogpunt. Er is geen financieel probleem binnen Zorgpunt. Neen, schepen, dat kan zijn dat er op dit ogenblik hic et nunc geen prangend financieel probleem is bij Zorgpunt. Maar men heeft aangetoond en aangewezen tijdens de commissievergadering, dat dit probleem er zat aan te komen. Maar daar gaat het hier niet over. Het gaat niet over een financieel probleem al ja dan niet bij Zorgpunt. Het gaat hier over menselijke problemen. Van mensen die verzorgd moeten worden door Zorgpunt, via Zorgpunt met onder meer geld vanuit het OCMW en dus vanuit deze stad. Maar daar gaat ge aan voorbij. De boekhouder gaat hier eens bekijken en beslissen hoe dat men met zorg en met mensen omgaat. En dat is – en ik kom daar straks op terug – het grote probleem van deze stad. Jullie redeneerden centen in beton en in bakstenen. En mensen hebben voor jullie geen enkele betekenis.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, ik ga mijn tussenkomst van op de commissie ook niet helemaal herhalen. Ik ben positief begonnen in mijn tussenkomst wat de werking betreft van Zorgpunt. Er zijn inderdaad heel wat uitdagingen, maar ik denk dat die niet typisch zijn voor Zorgpunt. Dat dat uitdagingen zijn, die er in heel de sector zijn. Dus op dat vlak ben ik iets genuanceerder dan sommige van de collega's. Maar ik blijf toch, allé, het een bijzonder slecht signaal vinden van die tegemoetkoming van dat niet te indexeren. En u zegt, er is nu geen probleem. Dat is juist. Maar besturen is ook vooruitzien hé. Het meerjarenplan, dat is voor de volgende jaren. We hebben hier letterlijk vernomen – en dat was een goeie commissie, we hebben heel goeie documentatie gekregen – hebben we letterlijk vernomen, dat er voor 2023 zich een probleem stelt. Dat de prognose is, dat er geen positief boekhoudkundig resultaat zal kunnen worden voorgelegd. Dus allé, zeggen “er is geen probleem”, dat is niet ernstig, dat is niet juist. Bovendien verwijst u dan naar die 4,3 miljoen, maar u hebt samen met mij gehoord, allé, daar kunnen ze nog geen 3 weken de exploitatie van doen. Dus allé, daar mogen we ons, daar moet ge ons nu ook niet mee sussen hé. Dat lijkt allemaal veel geld, maar in zo'n grote mastodont als Zorgpunt. Dus ik blijf dat, allé, ik blijf dat echt een verkeerde beslissing vinden.

En ge zult, allé, we zullen elkaar daar – ik denk dat u weer niet zult luisteren naar de oppositie – maar dan weet ge, allé, dat de problemen zich gaan stellen. En ik vind het bij deze ook jammer, u bekijkt natuurlijk enkel de rekening, op dit moment – we hebben vorige keer al gezegd dat we betreuren dat de schepen van welzijn eigenlijk vindt dat ze niet meer nodig is in Zorgpunt – awel, nu vind ik dat nog des te erger. Want ik had wel gerekend een beetje op de collega's. En voor de voorzitter van Zorgpunt, ge moet u wat straffer opzetten hé jong. Ge moet u niet laten doen door uw collega's. Allé, gij zijt ook een beetje, Maxime, hier de tolk in het schepencollege hé. Gij moet ervoor zorgen, dat dat allemaal goed kan functioneren. Het zal al moeilijk genoeg zijn zo hé, want er zijn uitdagingen, allé, die bijzonder zijn hé. Maar hier zomaar laconiek zeggen “er is geen probleem en er is 4 miljoen”, allé, dat klopt niet. Dat moet u erkennen. Dat klopt niet met de informatie, die in de commissie gezegd is.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Ik geef het woord aan de heer De Meyer en daarna aan de heer Wauman. Jos?

DE MEYER: Ja, voorzitter, ik wil er toch aan herinneren, dat er heel uitdrukkelijk gezegd is, dat de bewoners van Zorgpunt wel een geïndexeerde rekening zullen krijgen vanaf 2023, vanaf januari 2023. Twee, de collega's die de commissie gevolgd hebben, die zullen vermoedelijk ook genoteerd hebben, dat het budgettaire resultaat van het boekjaar 2022 min 21.683.508 euro is. Min 21 miljoen. Schepen van financiën, u kan dit niet afwimpelen als zijnde “er zijn vandaag geen problemen en we zullen ze wel oplossen”. Lees onze motie heel goed. Dit is een inspanningsverbintenis, want we weten ook dat er overleg moet gebeuren met 3 andere gemeenten. Wij doen geen uitspraak als er een indexering moet zijn van 8 %, 10 %, 5 %. Maar we weten met zekerheid en als u correct bent en een hart hebt, dan weet u ook dat er een indexering zal moeten gebeuren van de toelagen. Ik heb hier opnieuw het gevoel, hier komt wel een zinvol voorstel, maar het is maar van de oppositie, we gaan dat koud wegstemmen. Als dat het geval is, betreur ik dat ten zeerste. Ik mis hier eigenlijk een gevoel van empathie ten aanzien van de ouderzorg. En ook onze fractie betreurde ten zeerste dat de schepen voor welzijn, die eigenlijk de voorvechter zou moeten zijn van de zorg en van de zorg in ouderpunt, haar ontslag gegeven heeft in de raad van bestuur.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan geef ik het woord aan de heer Wauman. Chris?

WAUMAN: Ja, ik zou misschien toch willen starten met een in de commissie – in tegenstelling tot wat precies een beetje wordt uitgeschenen – heeft de voltallige oppositie zich eigenlijk lovend uitgedrukt over het werk dat Zorgpunt verzet. En vooral de indrukwekkende inzet van het personeel daar.

Ook al ervaren ze daar enige werkdruk, dat ook toegegeven is door de directeur met de 50 openstaande vacatures, die nog opengezet zijn, waar ze zoeken naar bijkomende mensen. Maar, collega De Meyer heeft mij eigenlijk de woorden al een beetje uit de mond genomen, want ook ik wou erop wijzen, dat het boekjaar is duidelijk aangegeven, dat dat dit jaar in het rood zal eindigen. Dus zeggen dat er financieel geen enkele nood is, dat is een beetje vreemd. Het zou eigenlijk getuigen gewoon van goed bestuur, dat je anticipeert op die rode rekening en dat ge nu reeds ingrijpt in die meerjarenbegroting. Tijdens de commissie zei u, schepen, “als het zover is, dan zullen we wel terug die meerjarenbegroting aanpassen”. Maar een meerjarenbegroting, dat dient juist om te anticiperen. Je weet dat je in het rood gaat eindigen, je weet dat die indexatie nodig gaat zijn. Doe er iets aan! En de motie, die uiteindelijk ingediend is, is zoals collega De Meyer aangaf, redelijk soft. Wij vragen niet voor te indexeren met het x-/y-procent of zoveel miljoen toe te voegen of wat dan ook. We vragen gewoon een engagement dat jullie het nu, het proces voor die indexatie nu opstarten en die besprekingen starten. Dat is alles. En het zou heel leuk zijn, mochten jullie de hand van de oppositie in deze voor één keer eens aannemen.

VOORZITTER: Ja, bedankt, mijnheer Wauman. Ik geef het woord aan schepen Heyrman.

HEYRMAN: Omdat er wordt gedaan alsof de helft van deze zaal geen hart heeft, wil ik wel aan de mensen, die samen met ons het Zorgpunt opgericht hebben, even zeggen dat de dotatie van Sint-Niklaas aan het Zorgpunt, dat was een schatting. Dat weten we allemaal. We hebben dat ingeschat wat het zou kunnen zijn. Dat is toen geïndexeerd en daarna is gezien, hola, dat is op dit moment teveel en er is een spaarpotje op dit moment – zoals Peter zegt – van meer dan 4 miljoen bij het Zorgpunt. We hebben altijd gezegd, dat we gingen betalen wat we moesten betalen. Was dat van in het begin te weinig geweest, hadden we meer betaald. Is dat volgend jaar te weinig, betalen we ook meer. Net als dat we bij leefloon al 3 jaar op een rij meer ... We zouden leefloon en aanvullende steun, we zouden kunnen zeggen van ja, we hebben dat in de eerste 3 jaar op 5 % gezet, dan op 3 %. Dat blijkt te weinig te zijn. Dus jaar na jaar betalen wij een aantal 100.000-en euro's meer voor dat leefloon. Dus ik snap niet goed, wat jullie verwijt dat wij geen hart zouden hebben, waar dat in bestaat. Volgens mij is het grootste probleem van het Zorgpunt nu nog altijd dat ze geen personeel vinden. En voor de rest zijn wij een betrouwbare partner, die zullen betalen wat ons aandeel is. En al die stemmingmakerij van “ge hebt geen hart” en “hier toont ge mee dat ge de zwakste van onze samenleving, dat ge die laat stikken”, ik snap dat eigenlijk niet. Wij gaan gewoon betalen, wat wij moeten betalen. En als dat volgend jaar ineens 500.000 euro meer is, dan zal dat 500.000 euro meer zijn. Dus die verwijten, jullie zeggen ze, ik neem ze echt niet binnen.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik ging eerst nog het woord geven, wederwoord aan schepen Buysrogge. Ah nee, oké. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ik heb geen enkele twijfel aan de woorden van de schepen van welzijn. Dus gij zegt, als het nodig is, dan zullen we betalen. Maar het is nodig! Het is ons hier gepresenteerd, dat men vanaf ... Ja, maar u was niet op de commissie. Ik weet niet of u alle documenten geraadpleegd hebt. Ik kan maar zeggen, wat daar gezegd is. Er is door de financieel verantwoordelijke, die daar toch iets van kent, denk ik, hier duidelijk aangegeven dat er een probleem is vanaf 2022. Allé, nu zit gij van neen te schudden, maar dat is nu echt niet juist hé. Er is geen boekhoudkundig positief resultaat vanaf 2022. Ten tweede, het schermen met die 4 miljoen is een foute redenering, want die mens heeft ook aangetoond, allé, dat is allemaal niet zoveel geld op het niveau van Zorgpunt. Dus zeggen – en ik geloof u – “als het nodig is, betalen we”, maar het is nodig. Het is hier, allé, maar hoe kunt ge nu het zonlicht ontkennen? Het is hier aan ons duidelijk aangetoond, dat men in bijzonder financieel woelige wateren komt. Allé, komaan! En gij zegt dat dat niet is? Maxime, dan stel ik voor, dat ge dan die financieel verantwoordelijke van Zorgpunt eens een klapken laat doen met de schepen van welzijn, want dan krijgen we ... Schepen, waarom zegt u dat er geen probleem is? Kloppen die cijfers dan niet, die we gekregen hebben? Dat kan, maar dan wil ik het graag concreet horen. Ik heb geen verwijten gemaakt, ik vraag gewoon, er zijn ons cijfers gepresenteerd en u negeert nu, u zegt dat die cijfers niet kloppen. Nee? Ja, ik hoor u niet hoor. Knikken, dat is ... Die cijfers kloppen niet of ...

HEYRMAN: Ik ga hier niet verder op ingaan, echt niet.

GEERTS: Ja, maar ja, zeg. Allé! Ja maar, voorzitter, nu moeten we toch ernstig met mekaar blijven hé. Eén, ik vind ja, we zitten in de oppositie, we kijken naar de scherpe kantjes hé. Ik denk dat iedereen hier zeer genuanceerd geweest is. We maken geen brandhout van Zorgpunt. Er is heel veel respect voor de manier waarop dat gedaan wordt. Wij gaan verder op de informatie, die we krijgen in de commissie. Hier heeft hier nog niemand een cijfer genoemd, dat niet van jullie komt. En de schepen van welzijn, die zegt “die cijfers kloppen niet”. En als we u daarmee confronteren ... Ah nee, maar ge zegt als het nodig is, zullen we bijpassen. Maar het is nodig! Allé, dit is geen ernstige, dit is echt geen ernstige discussie. En dit is echt een gemeenteraad onwaardig.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer vroeg nog het woord. Mijnheer De Meyer?

DE MEYER: Ja, mochten wij voorgesteld hebben om vandaag hier ter plekke een beslissing te nemen bij de begrotingswijziging om te indexeren en u zou daar niet op ingaan, daar zou ik enig begrip voor kunnen opbrengen.

Maar gezien de cijfers, die we krijgen, wetende dat het budgettaire resultaat van 2021 reeds min 21 miljoen is en dat we met z'n allen gehoord hebben, dat we naar budgettaire problemen gaan, vragen wij alleen in onze motie aan de voorzitter van Zorgpunt "ga spoedig gesprekken aan met de collega's van de andere besturen om vanaf 2023 te indexeren". Dit is gewoon een kwestie van gezond verstand van vooruitziendheid en daarvoor dient uw meerjarenbegroting. Had ge dat nu eens gewoon mede gestemd. Ik heb de indruk dat collega Heyrman eigenlijk – als ik haar goed beluister – zegt ja, we zijn ons wel bewust dat er mogelijks problemen zullen zijn – ze formuleert het voorzichtig – en we zullen die proberen op te lossen, maar ge moet begrijpen dat we een motie van de oppositie, dat we die toch niet goedkeuren. Allé, dat snap ik langs geen kanten. Wees consequent, luister naar datgene wat de financieel verantwoorde-lijke gezegd heeft van Zorgpunt en geef de voorzitter van Zorgpunt de opdracht om in overleg te gaan met de collega's. Dat is gewoon wat wij hier voorstellen. Toch gewoon een kwestie van gezond verstand, collega's.

VOORZITTER: Ja, dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan schepen Buysrogge, ja.

BUYSROGGE: Ja, ik heb graag enige ratio in het debat. In die zin is het zo, dat de verantwoordelijken van het Zorgpunt dinsdag tijdens de commissietoelichting inderdaad spraken, dat er mogelijks in 2022 een tekort zou kunnen zijn. Maar dat er dus geen structureel probleem is. Dat ze structureel gezond zijn en dat vanaf 2023 dat terug positief is. Dat dat de inschatting is. Dus vandaar, vandaar dat wij er nog altijd van overtuigd zijn, dat Zorgpunt financieel gezond is, dat we ons engagement indien dat er zich een tekort aandient, dat we dat aanhouden. En als er op termijn een bijpassing moet komen om het structureel gezond te houden, zullen we dat doen, maar dat dat op dit moment niet aan de orde is.

DE MEYER: Dus het zijn alleen de ligdagprijzen, die verhogen.

CALLAERT: De ligdagprijzen van het Zorgpunt zijn niet verhoogd hé. Ik wil daar wel heel eventjes duidelijk ... In gans het, alle ligdagprijzen in gans het Waasland zijn verhoogd, behalve die van het Zorgpunt hé.

DE MEYER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

CALLAERT: Dat is de afspraak die genomen is. Het Zorgpunt indexeert éénmaal per jaar haar ligdagprijzen en dat is op 1 februari. En we doen dat aan de hand van de index die er in oktober is.

DE MEYER: Ge moet het mij niet uitleggen. Ik heb geluisterd op de commissie.

VOORZITTER: Goed, ik denk dat, ik denk dat de stemmen genoeg gehoord zijn. En ik stel voor, dat we overgaan tot stemming over de motie eerst. Dus de vraag is, wie stemt voor de motie of het voorstel tot beslissing van raadsleden De Meyer en Van der Coelden in verband met de toelagen aan Zorgpunt Waasland indexeren. Wie stemt voor? Dat is de voltallige oppositie. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid. Dan gaan we stemmen over punt 2, wie stemt voor? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Wie stemt tegen? Ja, wie onthoudt zich? Dat is de voltallige oppositie. Punt 3, welzijnsvereniging Dienst Schuldbemiddeling Waasland, jaarrekening 2021, advies. Waren daar vragen over? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, Vooruit, CD&V, PVDA en ook Vlaams Belang. Het is eenparig. Punt 4, welzijnsvereniging Sociaal Verhuurkantoor Waasland, jaarrekening 2021, advies. Waren daar vragen over? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Dan zijn we nu gekomen aan de beleids- en beheerscyclus, aan de jaarrekeningen en ook de aanpassingen aan het meerjarenplan. En daarvoor hebben we een algemeen debat, dat we in de gekende volgorde voeren, nl. eerst de grootste partij van de oppositie, grootste partij van de meerderheid en zo gaan we naar voor. Ik ga het punt laten inleiden door schepen Buysrogge. Schepen?

WYMEERSCH: Is het een globaal, enkel een debat over OCMW of is het een globaal debat?

VOORZITTER: Nee, het is een glo..., we hebben zoals we dat normaal doen het globale debat, maar je weet, ja, we moeten het in stukjes stemmen. Goed.

DE MEYER: Alleen OCMW?

VOORZITTER: Nee, alles, alles. Het volledige debat. Ja? We beginnen met de partij van het Vlaams Belang. En daarvoor geef ik het woord ... Ah sorry, eerst met de inleiding van schepen Buysrogge.

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Collega's, hier zitten we terug. Jaarlijkse gewoonte om bij het vastleggen of het kennismaken van de jaarrekening, om ook een budgetbespreking te kunnen voeren. Vandaag ligt hier dan ook jaarrekening 2021 voor en aanpassing meerjarenplan nr. 5. We hebben in de commissie – er is daarjuist al naar verwezen – hebben we al een aantal lange en goeie besprekingen gehad in de algemene commissie. Ook in een aantal vakcommissies is daar nog op teruggekomen. Dus ik ga ervanuit – maar ge moet u vooral niet geremd voelen – dat we die bespreking vanavond niet integraal opnieuw gaan doen hé. Ik wil graag ... Ja, het is dat. Ik ga u de mond niet snoeren alleszins. Ik wil gewoon focussen op een paar kernpunten, die naar boven zijn gekomen, die in dit verhaal meezitten. Ik ga beginnen heel kort eigenlijk met de jaarrekening. Drie punten, dat ik daarover wens aan te stippen. Eén, we sluiten het jaar positief af. Dat is altijd, dat is vanuit financieel oogpunt altijd interessant.

We hebben weliswaar minder inkomsten gerealiseerd dan effectief gebudgetteerd. Maar de niet-gerealiseerde uitgaven bleken hoger te zijn, wat dan resulteert in een positief eindbudget. Er is ook een verbetering van, een stijging met 14 miljoen euro van het beschikbaar budgettaire resultaat in 2021 en we kloppen af op 32 miljoen. En de autofinancieringsmarge voor 2021 evolueert gunstig van 2,7 naar 6,8 miljoen. Daarnaast – tweede punt – het punt van de uitvoeringsgraad. Jaarlijks eigenlijk ook wel wat een punt, dat ter bespreking voorligt. Ook wat een bezorgdheid, die ik al jaren heb, hoe goed is onze uitvoeringsgraad. Als we kijken naar exploitatie, zit die eigenlijk heel goed. Met 97 % is dat uitstekend zou ik zeggen. Het kan bijna niet beter. Op vlak van investeringen zitten we aan een realisatiegraad, een uitvoeringsgraad van 60 %. We merken daar een gunstige evolutie. Vroeger klokten we af ongeveer op 50 %. Nu zitten we op 60 %. Maar ja, de weg naar 100 % - weliswaar zal die nooit kunnen gerealiseerd worden – maar er zit daartussen toch nog wel veel. Dus dat kan nog altijd beter vind ik. Ik vind nog altijd dat we moeten gaan naar een nog betere afstemming tussen het moment dat je iets wil uitvoeren en dus moet kunnen betalen enerzijds en anderzijds het moment wanneer dat het in uw budgetten moet staan. Dus die koppeling tussen beiden, die moet eigenlijk toch nog sterker gebeuren. Ik denk dat dat een collectieve taak is van onze organisatie. En drie, de projecten die in investeringen zitten die niet uitgevoerd zijn, die worden doorgeschoven naar het volgend jaar. Dus dat zijn eigenlijk wat de drie voornaamste punten in de jaarrekening, die ik wou aanstippen. Als we, ... ik wil iets meer vertellen over de aanpassing meerjarenplan. Ik ga ervanuit dat de meeste van de tussenkomsten ook daarop zullen gebaseerd zijn, maar nog eens, voel u niet geremd om eventueel dieper in te gaan op de jaarrekening. Als ge kijkt naar de aanpassing meerjarenplan wil ik een aantal specifieke thema's eventjes tegen het licht houden. Eén, de internationale context – we gaan niet te veel over de Oekraïneoorlog spreken – maar ik denk dat ieder gezin ervaart op één of andere manier de gevolgen van de crisis. Eerst coronacrisis, nu de Oekraïne crisis. Alle goederen worden ofwel schaarser ofwel duurder. En ook als stad ondervinden we dat. We zijn deel van het geheel. We merken dat in prijsstijgingen van allerlei producten, enz... Op vlak van lonen, dat is een eerste aanpassing die er voorligt, op vlak van lonen is het zo, dat we in ons meerjarenplan initieel drie spilindexoverschrijdingen voorzien hadden. Eén in 2020, 2022 en in 2024. Dit wordt na vanavond – indien dat budget uiteraard goedgekeurd wordt – wordt verdubbeld en zijn er geen drie voorzien, maar voorzien we er zes. We hebben er in december van vorig jaar al één bijkomend voorzien en nu voorzien we er nog twee bijkomend bij. Dus zitten er in totaal, in globo van ons meerjarenplan zitten er zes spilindexoverschrijdingen en budgetaanpassingen zitten in de meerjarenplanning verwerkt.

Collega's, we staan hiermee – dat wil ik toch nog eens onderlijnen – een heel pak verder dan heel wat andere gemeenten, centrumsteden, andere gemeenten, die nog voor die aartsmoeilijke taak staan hé. Nog niet elke gemeente gaat nu naar zijn gemeenteraad met een aanpassing om die extra spilindexoverschrijdingen, om die in de budgetten op te nemen. Ik ga er niet euforisch over doen, zeker niet, want we weten dat het planbureau voorspeld heeft dat er nog spilindexoverschrijdingen zitten aan te komen. Maar ik geef dat gewoon mee om de ratio in het debat toch wat de bovenhand te kunnen laten halen. Een tweede zaak, die een gevolg is van die internationale context en de prijzen voor gas en elektriciteit – we hebben het er in het verleden nog al over gehad – we hebben een vast contract voor gas tot in 2024. We hebben een contract van elektriciteit, dat loopt tot het einde van het jaar. Dus in principe kunnen we zeggen, we zitten safe, we kunnen verder. Maar vanuit het voorzichtigheidsprincipe dat terecht door sommige collega's gepropageerd wordt, vanuit dat voorzichtigheidsprincipe schrijven we nu in onze meerjarenplanning vanaf volgend jaar recurrent, dus elk jaar voorzien we 770.000 euro extra van uitgaven die we zouden, vermoedelijk zullen moeten doen in het kader van een nieuw elektriciteitscontract, dat nog dient afgesloten te worden. Dus dat met betrekking tot gevolgen internationale context, wat we nu direct in onze budgetaanpassing voorzien. Twee, een tweede punt waarmee ik, allé, waar ik toch één en ander over wens te vertellen, dat zijn de verschillende strategische projecten. Ge weet dat er 5 strategische projecten geselecteerd zijn. Dat zijn projecten die een belangrijke impact hebben op onze Sint-Niklase gemeenschap. Van Sint-Niklaas en haar prachtige deelgemeenten. En we zitten met die projecten zitten we op schema. Ik wil dat toch nog eens zeggen. Heel wat van de projecten in de deelgemeenten zijn in uitvoering. Daar ga ik niet in detail op in. Ik focus graag op de budgetvertaalslag van de 4 grotere projecten, die hier in het centrum van de stad aan het lopen zijn. Eén, de bibliotheek. Eigenlijk, hetgeen dat hier vandaag voorligt in onze budgetaanpassing brengt niets van verandering. We hebben in aanpassing meerjarenplan nr. 4, dus lees die van december 2021, hebben we daarvoor de nodige kredieten extra ingeschreven. En dus in onze budgetten staat nu 22 miljoen, dat we voorzien voor de uitvoering van de bibliotheek. Is dus sluitend. Twee, het zwembad en 't Sportkringpark. Voor het zwembad is er recurrent vanaf 2024 2 miljoen voorzien om het contract te kunnen uitvoeren. Dus dat zit volledig binnen middelen. Dus dat contract is toegewezen en is in uitvoering. Dus daarvoor is het budget, dat voorzien is in het meerjarenplan is sluitend. Wat er nu vandaag voorligt, is een aanpassing, is een budgetop-trekking voor het overige deel van het Sportkringpark te kunnen realiseren.

Dus daarvoor voorzien we nu in onze budgetaanpassing 6.150.000 euro om die achterliggende site – en dan spreken we zowel over padenstructuur, over het bod, over sportterreinen, over het paviljoen dat we daar wensen te realiseren – voor de realisatie van al die deelaspecten voorzien we dus 6.150.000 euro. Dat is plus/min gezien is dat eigenlijk voor ons als stad in deze meerjarenplanning is dat een budgetneutrale oplossing. In die zin, dat we daar een inkomst tegenoverstellen van tweeërlei aard. Eén, waren er nog subsidiemiddelen die ons toegewezen zijn voor het Sportkringpark van iets meer dan een miljoen euro. Schrijven we nu in. Dat stond nog niet in de boeken. Tweede inkomstenpost, die we inschrijven – we hebben het daar ook over gehad in de commissie en ik heb nadien ook begrepen dat er een aantal mensen over de pers, in de pers over gecommuniceerd hebben – de inkomst van het zwembad, dat we ook als een inkomst voorzien – volgens mij lijkt dat ook trouwens binnen onze bevoegdheden om dat nu op dit moment in onze budgetten te voorzien – en die optelsom van die twee is ook die 6.150.000 euro. Dus dat is eigenlijk in dat opzicht break-even. Drie, het derde project, Cocon. Ook hier waren er al middelen voor voorzien in onze meerjarenplanning. Daaraan wordt nu 2 miljoen toegevoegd. Dat zijn investeringsmiddelen, die eraan toegevoegd worden en die worden gecompenseerd of tegengewogen door het wegvallen van huuruitgaven en het voorzien van toekomstige huurinkomsten. En dat zorgt ervoor, dat er voor Cocon een totaalbudget voorhanden is in deze meerjarenplanning – na goedkeuring vanavond uiteraard – van 8.175.000 euro. Dus ook dat is voorzien. Tot slot, Grote Markt. Ook daar is het – dacht ik – in de commissie van collega Carl over gegaan. Dit is eigenlijk het enige project van die 4 grote projecten, waar er een aanpassing in het budget voorzien is, dat wel gevolgen heeft voor onze meerjarenplanning. Dus er wordt naast de nutsvoorzieningen, de veiligheidscoördinatie en als ge dat daaronder kunt catalogeren de vochtproblematiek, wordt er bijkomend 7,5 miljoen euro voorzien. En dat brengt het totaal aan middelen, voorzien in de meerjarenplanning, brengt dat op afgerond een kleine 16 miljoen euro. Wie daar over dat bedrag verbaasd kijkt, denk ik dat die eerdere toelichtingen gemist heeft. Het is zo, dat er in de commissie was er blijkbaar – heb ik begrepen – wat onduidelijkheid over de manier van boeken en die middelen, die voorzien zijn in 2025, terwijl dat toch eigenlijk in 2024 had moeten zijn. Dus de middelen, collega's, ik kan jullie garanderen dat dat niet op één of andere manier een verdoken truc is. Het is juist om een goeie budgetopvolging van dit bijzonder project te kunnen realiseren, dat dat uit die pot gehaald is van ruimtelijke projecten. Dat uit die pot halen en daarvoor een aparte budgetpost voorzien, dat is pas eind mei gebeurd, waardoor dat de juiste indeling per jaar, per categorie over de verschillende jaren heen gespreid door de afdeling financiën nog niet exact is kunnen gebeuren.

Maar ik kan u garanderen, dat het een verbintenis-krediet is, dat geldt voor de ganse meerjarenplanning. Dus die 16 miljoen, die zit in die meerjarenplanning voorzien. En dat is eigenlijk hetgeen dat telt. De middelen zijn wel degelijk voorhanden. En in een volgende meerjarenplanning, bij een volgende aanpassing, aanpassing nr. 6 zullen we dat nog duidelijker, zullen we dat nog exacter kunnen formuleren. Zoals dat we dat trouwens altijd doen bij elke investering, wordt dat op die moment ook op de juiste plek gezet. Dat gebeurt bij elke aanpassing van de meerjarenplanning. Over het sociaal beleid, collega's, hebben we het daarjuist al grotendeels gehad. Dat ga ik niet herhalen. Ik wil eigenlijk stilaan afronden, mijn inleiding, met een eindhoofdstukje, dat ik genoemd heb "evenwicht gegarandeerd, maar voorzichtigheid is geboden". Zo heb ik dat voor mijzelf als hoofdstukje genoemd. Collega's, met de aanpassing van het meerjarenplan, zoals dat vandaag voorligt, kloppen onze cijfers. Er is in gans de periode van de meerjarenplanning een positief, beschikbaar budgettair resultaat. Eén, check, in orde. Twee, onze autofinancieringsmarge, die blijft gelijk. En die blijft ook positief in 2025. Een tweede check. Dus ik zou zeggen, gunstig nieuws. Maar, collega's, de coronacrisis én gevolgd daarin door de oorlog in Oekraïne, die bewijzen dat we in een onzekere wereld leven. Daar moeten we niet flauw over doen. Voorzichtigheid blijft geboden. Als je weet, dat we wellicht in het najaar en mogelijk ook dan nog eens in het volgend voorjaar van 2023 naar nieuwe indexoverschrijdingen gaan, als je ziet dat de prijzen zowel naar verbruiksgoederen maar ook op vlak van investeringen, dat die de afgelopen maanden toch wel spectaculair aan het stijgen zijn, dan moeten we waakzaam zijn en blijven. Elke gemeente, elk stadsbestuur, dat staat op dit moment voor die belangrijke uitdaging, collega's. Ik kan ook zeggen, dat we er vorige week had ik centrumstedenoverleg met de schepenen van financiën, waarin dat iedere centrumstad en dus bij uitbreiding iedere gemeente met die problematieken geconfronteerd worden. Ieder pakt dat op zijn manier aan, maar ik kan u zeggen, dat lang niet elke gemeente zover staat als ons door die indexaanpassingen nu al op te nemen in de meerjarenplanning. Ik kan nog meegeven tot slot, dat er vanuit het college de opdracht is gegeven aan het managementteam om tegen een volgende budgetaanpassing, dus naar het najaar toe, om daar nog bijkomende concrete voorstellen op tafel te leggen. Zowel op vlak van investeringen als op het vlak van exploitatie, om onze stedelijke financiën gezond te houden. We moeten, denk ik ook, het is onze plicht om ook naar de toekomst toe de nodige buffers te voorzien om die onverwachte tegenslagen of verwachtte meeruitgaven om die effectief te kunnen opnemen. Ik ben alvast ook bereid om er nadien ook verder met jullie in dialoog te gaan. Tot slot is het mijn opdracht, mijn taak, maar ook met volle goesting, dat ik een aantal mensen wens te bedanken.

In eerste instantie de mensen van de afdeling financiën, beleidsondersteuning en bestuursadministratie voor de begeleiding in gans dit opnieuw weer intense traject. En uiteraard ook de gemeenteraad voor de rijke besprekingen, die we al gehad hebben. En ongetwijfeld ook het warme debat, dat we zo dadelijk zullen hebben. Ik kijk alvast met een voorzichtige financiële blik, kijk ik er alvast naar uit.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen Buysrogge. Dan geef ik voor de fractie Vlaams Belang het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de schepen van financiën, moest het zo droevig niet zijn, ge zou er nog mee moeten lachen ook hé. Maar de show, die jullie proberen, de goednieuwsshow, die jullie proberen blijvend op te hangen, die tart elke verbeelding. Nu ga ik iets raar zeggen, dat ge van mij uit mijn mond nooit zult verwachten, maar ik ben hier binnengekomen in 1989 als ik mij niet vergis en ik heb ooit vanuit de oppositie al regelmatig voorstellen gedaan, ook bij begrotingen, ook bij begrotingswijzigingen. En ik heb op die lange jaren twee schepenen gehad, die het lef hadden – wat u blijkbaar niet heeft – het lef hadden om maatregelen over te nemen of terug te trekken en de maand nadien terug naar de gemeenteraad te komen. Twee, Mike Nachtegael en Urbain Vercauteren. Die hadden het lef om te zeggen van “ik weet niet of ge gelijk hebt, maar we gaan dat nog eens bekijken”. Maar zelfs dat bekijken, dat zit er bij jullie niet in. Want jullie gaan uit van het eigen gelijk. De dogma. En dat bewijst eens te meer dat ge niet weet – het debat van daarjuist heeft dat bewezen, deze houding bewijst dat nu terug – dat ge niet weet wat de mensen hier buiten denken over de Sint-Niklase politiek. Het spijtige is, dat wij voor een stuk mee in het bad worden getrokken, maar de houding en de maatregelen en al wat er gebeurt en niet gebeurt en vooral wat er niet gebeurt wat er zou moeten gebeuren, dat begint de mensen het strot uit te komen. En ge zegt ja, we zijn ons ook, we zijn ons ook bewust van de situatie. Moest ge u daarvan bewust zijn, dan deed ge zulke uitspraken niet. En dan kwam ge met een andere aanpassing van de meerjarenbegroting dan vanavond. Ge kunt dat nog een beetje recht trekken, een beetje, als ge met de begroting komt, meerjarenbegroting in december. Collega's, ik ga mij niet bezighouden met de cijfers en letters van de schepen, want dat is een boekhouder hé. Maar politiek is bezig zijn met situaties en met mensen. Niet met cijfers en letters. Dat was vroeger een vrij goed bekeken programma op de televisie, maar hier speelt dat niet mee. We zitten hier niet om aan boekhouding te doen. De boekhouding moet kloppen, de financiële middelen moeten er zijn, maar het is vooral de mens die centraal staat en dat vergeet u, dat vergeet u.

Als ge met de mensen hier in Sint-Niklaas gaat spreken, dan is men ervan overtuigd, dat de stad – alhoewel u, schepen, het tegendeel beweert – ferm boven zijn stand aan het leven is en op een groot fiasco afstevent. U heeft daarjuist ook de prestigeprojecten een paar opgesomd en die proberen financieel een beetje uit te leggen. Het zal misschien allemaal wel kloppen. Ik heb daar mijn grootste twijfels over, want de cijfers die u in het verleden op bepaalde projecten hebt gekleefd – en ik verwijs maar naar één project, dat is ook één van uw speeltjes, de nieuwe vleugel van het stadhuis – die was ook als ik mij niet vergis, want het is al zolang geleden, initieel begroot of voorzien voor 6,5 miljoen euro. De afrekening is er nog niet. Er wordt wel een aanpassing weeral eens voorzien nu in de aanpassing van de meerjarenbegroting. Maar we zitten wel aan het dubbele hé. En de afrekening kan nog niet gemaakt worden. Dus ge gaat mij niet wijsmaken, dat dat een eenmalig project is, een eenmalige situatie. Ik kan ook niet zeggen, gaat ge mij ook niet horen zeggen, dat alle prestigeprojecten en alle grote projecten, waar ge mee bezig zijt, ook allemaal zullen verdubbelen naar het initieel begrote bedrag. Dat gaat ge mij niet horen zeggen. Maar zeggen dat er geen probleem is en dat niets vuil aan de lucht is, neen. Ge hebt trouwens – voor moest het u ontgaan zijn, collega's – er is maar één Sinbad om te verkopen hé. Geen twee hé. Misschien hebt ge nog wel ergens anders wat patrimonium. Ge kunt misschien terug de Reinaertgalerij verkopen met winst. Kan zijn. Kan zijn. Daar is wel geld voor. Ge weet niet wat ge ermee gaat doen, maar we gaan dat toch maar kopen voor moesten wij met een idee, moesten wij een ideetje hebben. Ja, zo kunt ge bezig blijven hé. Zo kunt ge bezig blijven. Dat is de politiek, die jullie voeren. Het tart elke verbeelding. Waar de mensen wel op wachten? De markt is mooi, op een filmpje en op een foto. We zullen mekaar spreken. De eerste lijken vallen al uit de kast hé. Ik heb een beetje medelijden met uw collega te uwer linkerzijde, die zijn eerste cadeau al heeft gekregen van een miljoen hé. Ik vrees dat er daar nog een paar zullen volgen. En dat dus het budget voor de Grote Markt, dat dat wel eens flink uit de pan zou kunnen rijzen. En dan aan de andere kant zit ge dan bij mensen, maar dat weten jullie dus weinig of niet, die vragen van ja, en hoe zit het met ons betaalbaar wonen? Ik kijk naar de schepen van wonen. Een grote knip in de politiek zie ik daar niet hé. Daar wordt wel wat geknibbeld en geknabbeld en een beetje aan de marge gemorreld, maar een relanceplan voor het betaalbaar wonen in deze stad is onbestaande. Een relanceplan, mevrouw de schepen van middenstand, voor de middenstand is er niet. De middenstand in Sint-Niklaas zit op zijn gat. Over de horeca zullen we maar zwijgen, want al hetgeen dat bestaat, is dan meestal in buitenlandse handen. Tot daaraan toe. Die hebben dan nog het lef van te proberen te investeren. En het armoedebeleid? We hebben het daarjuist over gehad. Dat gaat er niet op verbeteren hé.

Ik voorspel u, samen met het vallen van de bladeren in de herfst, zult ge de falingen zien vallen hé van kleine bedrijven, middelgrote bedrijven, horecazaken, middenstandszaken. Hou u vast aan de takken van de bomen, maar val er niet uit hé. Ge gaat verschieten. Ge gaat verschieten en dan zeggen “wir haben es nicht gewusst”. Ge weet het natuurlijk wel, maar ge wilt het niet zien. En dat is de politiek, die dit college en deze meerderheid voert. En ik kijk nog eens en ik blijf erop hameren en ik kijk naar de backbenchers hier in de zaal bij de gemeenteraadsleden. Collega’s, blijven knikken zonder weerwoord, zonder wederwoord, zonder opmerkingen, dat is medeplichtigheid. Ge kunt zeggen van ja, we doen dat binnenskamers. Dat kan zijn. Ik betwijfel dat, maar dat kan zijn. Maar u bent hier in de raad ... Dat was vroeger ook anders de mentaliteit - en dat is nu even een zijsprongetje dat ik maak - in deze Sint-Niklase gemeenteraad tegen vroeger en de anciens zullen dat begrijpen en die zullen dat beamen. Ik heb hier meegemaakt met de regelmaat van een klok, dat mensen van de meerderheid hun eigen college bekritiseerden hé of punten aanbrachten. Dat is gebeurd en met de regelmaat van een klok. Hier niet hé. Als hier een lid van de meerderheid het woord vraagt, is het met het wierrookvat. Is het met het wierrookvat. Dus, enige kritiek en enige zelfkritiek is wel op zijn plaats. Daarom, ik denk, ge kunt nog één ding doen, maar ik betwijfel of dat in deze meerderheid aanwezig is. Durf en moed. Heb het lef om projecten, die op stapel staan, om die vooruit te schuiven, om die in te krimpen, om die te wijzigen, om er God weet wat mee te doen. Maar verlicht uw begroting en verschuif de middelen in de begroting naar hetgeen dat de mensen nodig hebben. Wij hebben dingen, mensen hebben dingen nodig. De markt, dat kan leuk zijn. Is dat nodig? Nee. Dat mag als het kan. Maar er zijn dingen, die nodig zijn. Woningen. Armoedebestrijding is nodig. Maar dat gaat ge maar doen fur a mesure als ge de middelen hebt, enz..., enz... U als meerderheid schotelt dat voor of die ... Dat zwembadwater is nodig. Ja, dat is nodig, zwembadwater. Dat stond in alle programma’s. Maar water is één, maar er is water is twee ook hé. Dat project hadden wij niet nodig hé. Dat project hadden wij niet nodig. En we zullen zien hé. Ge gaat het Sinbad verkopen. Hebt ge al een koper? Gelijk dat ge de bibliotheek gaat verkopen ook of ging verkopen. Hoe zit het daarmee? Wachten op Godot? Voor het zwembad, voor Sinbad zou je ook eens kunnen wachten op Godot hé. Die kwam ook niet. En dan zit ge daar. Dan zit ge daar met een planning, die ge niet kunt uitvoeren. Collega’s, ik ga afronden. De tijd van piepkendruk spelen is voorbij. De trukendozen zijn waarschijnlijk ver leeg. Ik hoop dat ze leeg zijn, maar verschuivingsoperatie, boekhoudkundige trucen, enz..., enz..., ze worden dan, ge gebruikt boekhoudkundige trucen. Eén van uw illustere voorgangers, Mike Nachtegael, kende ook boekhoudkundige trucen, maar die klopten dan meestal. Die klopten dan meestal.

Maar die kon rekenen, die kon rekenen. Maar dat is er bij u niet. En dat is er bij u niet. En dat is dan een persoonlijke suggestie, die ik doe - en ge moet dat niet, ge moogt mij dat ten kwade duiden hé, ik ben veel gewoon, goh, goh, man, moest ge dat weten – breng eens een paar uren meer op het stadhuis door. Hou u eens wat meer bezig met uw ambt van schepen van financiën. Ik weet, landsverdediging is leuk, zeker als ge een leger hebt, dat geen kogels heeft, maar ik bedoel, ... zo marcheert het niet. Een stad, die in financiële problemen dreigt te verzeilen, heeft nodig op financiën met iemand met een sterke hand. En ik heb de indruk, dat gij dat niet hebt of niet durft gebruiken. En dat zou pas erg zijn. Collega's, ik ga hiermee afsluiten. Ja, natuurlijk werd dat tijd. Maar er zullen nog andere dingen veel meer tijd vragen hé. We zullen mekaar spreken als ge daar met uw voeten in de modder staat op de markt en zegt van rein ne va plus. Dan zullen we mekaar eens spreken. Dan zullen we mekaar eens spreken en dan zullen de mensen u eens aanspreken. Ons niet, want we hebben ons best gedaan. U hebt geweigerd van te luisteren en geweigerd van u aan te passen. U gaat voort op uw plannen van 4 jaar geleden, maar u beseft niet – u zegt dat u het beseft, maar u beseft het niet – dat de wereld en de maatschappij, zeker in de sociale contouren, dat die de laatste jaren zodanig gewijzigd is, dat u bepaalde plannen niet kunt, niet kunt uitvoeren. Dat beseft u niet. Wij wel!

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Tchantra Van De Walle van de N-VA. Tchantra, jij hebt het woord.

VAN DE WALLE: Dank u wel, voorzitter. Ja, als nieuwe fractievoorzitter erken ik de talenten binnen onze fractie. Ja, talenten die ook achter de schermen hard werken en meedenken. Ja, die talenten en geen backbenchers zoals u zo oneerbiedig zegt. Maar dus ik erken deze talenten en ik geef dus ook heel erg graag eerst het woord aan onze financiële expert binnen onze fractie, Luk Huys, alvorens zelf te besluiten met een kort woordje.

HUYS L.: Dank u, Tchantra. Ja, als boekhouder, hé. Collega's, uit de jaarrekening onthoud ik alvast, dat 2021 beter is uitgevallen dan begroot. Dat de noodzakelijke evenwichten in de meerjarenplanning behaald worden en dat de belangrijke projecten niet in gevaar komen. Maar - de schepen heeft er al naar verwezen - we beseffen maar al te goed dat de huidige toestand van onder andere de torenhoge inflatie ons voor belangrijke keuzes zet. En in september zal het college bekijken hoe en waar er nog kleine ruimte is voor nieuw beleid of grote ruimte. Ik hoop het, dat die inflatie begint te zakken. Zeker op exploitatie zal die oefening uiterst moeilijk zijn. En ja, wellicht moeten we ook op investeringen of moeten we bepaalde investeringen onder de loep nemen. Toch denk ik, dat ernstige ingrepen - zoals in 2013 - niet nodig zullen zijn. De structuur van de stadsfinanciën is solide en onder controle.

Het budgettaire resultaat voor 2022 zit goed en de geconsolideerde autofinancieringsmarge na aanpassing 5 zit in 2025 zelfs hoger dan voorzien in de vorige aanpassingen. Ik kan daar enkel uit besluiten, dat de stadsfinanciën op het goede en gezonde spoor zitten richting de volgende bestuursperiode. Al is waakzaamheid geboden en bijsturen waar nodig een noodzaak. Ik heb er vertrouwen in, dat onze schep en onze financieel beheerder hun taak naar behoren verder zullen zetten. Wat personeel betreft, zitten we met een realisatiegraad van 98 % goed op schema. Onze organisatie groeide met zo'n 25 FTE's en ja, dat is minder dan begroot. Maar het is geen geheim, dat het overall moeilijk is om de functies ingevuld te krijgen. Dus ja, we investeren ook in mensen. Ik hoorde in de afgelopen weken de kritiek "het resultaat is het gevolg van weldoordachte doorschuifpolitiek of boekhoudkundige trucs". Als fiscaal controleur en als gevormd boekhouder ken ik die trucen, maar ik vind ze in ieder geval niet. Want, collega's, dat investeringsprojecten naar volgende jaren worden doorgeschoven, is niets nieuws. Immers, in het verleden werd er jaarlijks slechts de helft van de investeringen gerealiseerd en de andere helft doorgeschoven. Vandaag de dag zitten we aan een investeringsrealisatie van 60 %. Er is dus nog nooit zo weinig doorgeschoven dan vandaag. Voor verdere inhoudelijke beschouwingen geef ik graag terug het woord aan onze fractievoorzitter.

VAN DE WALLE: Ja, collega's, ik denk dat dat advies van de VVSG en de nationale bank aan de steden en gemeenten een wijs advies is. Wees waakzaam, wees voorzichtig, maar schrap geen noodzakelijke investeringen. Het wordt dus een evenwichtsoefening. Eén die weldoordacht moet worden gemaakt. En er zijn inderdaad wijzigingen gebeurd aan de budgettering, maar ook dat is het werk van een goede huisvader. Afwegen wat nodig is en zorgen dat de rekeningen op het einde van de rit in balans is. En dat is ook wat investeren in onze stad en in onze toekomst betekent. Nu hoor ik al te vaak, dat wij als meerderheid te rigide zouden zijn in ons denken met dogma's over de grote projecten en onze hakken in het zand zetten. Maar niets is minder waar. Wat klopt, is dat onze stad een eerste ruwe schatting kreeg, die lager ligt dan het nu voorziene eindtotaal. Maar dat is van toepassing in bijna elk bouwverhaal. Ook in het mijne. En dat was dan nog van voor de corona- en Oekraïne-crisis. Stel de vraag aan de gemiddelde bouwer of verbouwer, die de afgelopen tijd zijn of haar project heeft afgerond en het merendeel geeft je hetzelfde antwoord. Ook onze stad kreeg te maken met een veranderde maatschappij met effect op de prijzen van grondstoffen en botst hier en daar op een tegenslag in het bouwverhaal. Tegelijk kwamen er meerdere opportuniteiten op onze baan, die we dan moesten afwegen tegen de financiële tegenslagen om te zien wat binnen de financiële mogelijkheden lag en telkens in het voordeel van onze stad en haar inwoners.

Zet ons stadsbestuur dan de hakken in het zand omdat ze zich niet vast staart op haar originele plannen, maar bijstuurt waar nodig? Omdat we ons aanpassen aan veranderende tijden en noden? Zouden we dan minder rigide zijn, indien we onze plannen niet zouden bijsturen? Wanneer we de verantwoordelijkheid afschuiven op een volgend bestuur, die de tekortkomingen van onze projecten dan maar later moet oplossen met extra kosten als gevolg? Wij hebben geleerd uit de fouten van anderen uit het verleden en richten ons nu op de toekomst, op onze stad. Een toekomstgerichte financiële injectie is waar onze burgers en lokale handelaars nood aan hebben. Ik hoor vanavond het verwijt dat we kiezen voor prestigeprojecten, voor stenen en beton in plaats van het in te zetten op diegenen die het nodig hebben. Maar wij gaan daar niet met onze hoop van de meerderheid alleen in die gebouwen gaan zitten hé. Allé, nee. Dit is net, het zijn net de mensen, die mensen die nood en het meeste baat hebben aan een toegankelijke markt, aan het Huis van het Kind in het centrum, toegankelijker gemaakt door de koppeling met de nieuwe bib, met meer recreatief zwemwater. Ik lees op de sociale media van mijn mederaadsleden – zowel meerderheid als oppositie – bijna dagelijks de gedeelde noodkreten van onze burgers en handelaars, waarbij ook telkens geduid wordt op de verantwoordelijkheid, die wij als stad moeten opnemen. Er wordt dus langs de andere kant door de oppositie ook opgeroepen tot een ambitieus beleid, een verantwoordelijk beleid, met aandacht voor onze stadsgenoten. Wel, ik kan dus alleen maar concluderen, dat we met de hele raad vanavond unaniem akkoord zullen gaan met onze ambitieuze, maar weldoordachte toekomstvisie. Want, volk trekt volk. Een hapje eten voor een voorstelling in de nieuwe stadsschouwburg, een welverdiend drankje na het zwemmen in een modern zwembad met plaats voor iedereen, een gezellige picknick met de kinderen tussen het groen na een bezoekje aan de nieuwe bib en dat alles via een vlot bereikbare en beleefbare markt. Ik zie het potentieel en met mij heel wat stadsgenoten. En stiekem, heel stiekem of toch als de camera's niet draaien, jullie ook.

VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Van De Walle. Dan geef ik het woord aan de heer De Meyer voor de CD&V-fractie. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Voorzitter, collega's, de teneur van de schepen van financiën is genuanceerder dan in december. Maar toch nog steeds overmoedig. Bij de begrotingsbespreking in december heb ik gepleit voor waakzaamheid, zowel voor de exploitatie-uitgaven als voor de investeringsuitgaven. Ik heb toen reeds gewaarschuwd, dat na de 7 vette jaren, de 7 magere jaren komen en dat niemand weet wanneer ze beginnen of wanneer ze eindigen. Na de gemeenteraad van december zei de schepen van financiën op TV Oost, dat mijn tussenkomst flauwekul was. 10 dagen geleden zei hij, dat hij mijn bondgenoot geworden was. Dus een zekere evolutie. Maar de tekenen van financiële crisis waren in december reeds aanwezig.

Inflatie, indexering van de lonen. U zei, schepen “vermoedelijk volgen er 6 indexaties”. Ik las vandaag nog een artikel waar er gewaarschuwd werd voor 7, in de hoop dat het met 7 zou stoppen. De elektriciteitsfactuur, u hebt ernaar verwezen. Vanaf volgend jaar plus 770.000 euro. We hebben nog een vast contract voor gas, maar u weet, daarna zal ook de stijging zich hierin zetten. Grondstoffenmaterialen, allemaal duurder. Maar wat ik niet onmiddellijk gehoord heb – misschien hebt ge het tussendoor vernoemd – dat is dat ook de leningen duurder worden en mogelijks in de toekomst gevoelig duurder zullen worden. Dit heeft natuurlijk minder consequenties voor de eerste jaren, maar op termijn heeft dat ernstige consequenties voor de komende legislaturen. Sommige van deze stijgingen, collega’s, zijn recurrent en niet eenmalig. Daarenboven is er de voorbije jaren weelderig omgegaan met het aanstellen van de externe bureaus. Superschepen Rasschaert heeft tot nog toe reeds 94.000 euro gekost. Ik geef dit maar als voorbeeldje. Wat betreft de investeringsuitgaven – en ik ga ze niet meer allemaal opsommen – merken we, als we de initieel geraamde prijs nemen en de uiteindelijke kostprijs bij de aanbesteding, dat er minstens een verdubbeling is. Bij de uiteindelijke afrekening zullen we nog moeten wachten wat het zal worden. Het ...(?)dossier, daarbij is natuurlijk de Grote Markt, voorlopig in 2025 reeds 16 miljoen meer ingeschreven. Wat er niet bijgezegd wordt, dat is, dit is slechts voor de 1^e fase van de Grote Markt, want er komt ook nog een 2^e fase. Collega’s, we hebben niet alleen de grootste Grote Markt. We zullen in de toekomst ook de duurste Grote Markt van het land hebben. Er was een beetje commotie over de inschrijving in 2025 van de middelen voor de Grote Markt, die zouden kunnen gebruikt worden in 2023 en 2024 als het nodig is, heeft de financieel directeur mij uitgelegd en het zou volgens hem een technische aangelegenheid zijn, dat het nu slechts in 2025 geagendeerd is. Wie ben ik om te twijfelen aan de woorden van de financiële directeur? Maar wat ik wel weet, collega’s, dat is dat u op het speciaal college van september of begin oktober – ik weet niet wanneer het doorgaat – ge wel voor uw begroting 2023 en 2024 fundamentele keuzes zult moeten maken. Dit wordt eigenlijk het uur van de waarheid. Want meer middelen voor de Grote Markt betekent wel, dat er minder middelen zullen zijn voor andere uitgaven. De zogenaamde kaasschaaf zal onvoldoende zijn. Men zal structureel moeten ingrijpen. Ik hoor in de wandelingen, dat sommigen pleiten voor nieuwe inkomsten. Nu onze inwoners pas kunnen genieten van de 1 % verlaging van de persoonsbelastingen zou het weinig kies zijn om allerlei verhogingen te zoeken, waardoor de burgers financieel moeten opdraaien en gesanctioneerd worden. Ik pleit voor voldoende financiële waakzaamheid, alertheid en vooruitziendheid. Zal men investeringsuitgaven uitstellen naar een volgende legislatuur? Dan is dit reeds een extra last voor na 2024.

Men zal duidelijk moeten nadenken over wat zijn de kerntaken voor een gemeente, voor een stad. En hoe dan ook moedige beslissingen moeten nemen. Ook over het Sportkringpark wil ik toch nog een woordje zeggen. We worden nu geconfronteerd met de aardige som van 6.150.000 euro en opnieuw een veelvoud van het oorspronkelijk geraamde bedrag. Ter compensatie wordt deels gerekend op de verkoop van het oude zwembad voor ruim 5.100.000 euro. Dit bedrag is gebaseerd op een schattingsverslag zoals het hoort, maar het is toch wel nuttig, collega's, om dat schattingsverslag grondig te lezen. In die zin, dat het schattingsverslag als uitgangspunt neemt, dat hier 100 ruime luxeappartementen zouden kunnen gebouwd worden. Is dit de beste keuze op deze strategische plaats? Ik stel maar de vraag. Hoeveel ruimte voor groen zal er dan nog zijn? Werden er ook alternatieven onderzocht? Zeg mij niet, dit is maar een voorlopige keuze, want uw ramingsverslag is er wel op gebaseerd. Met andere woorden, als u een andere keuze maakt, zullen de inkomsten ook anders moeten genoteerd worden. Als u zegt het is 5,1 miljoen dan is het duidelijk omwille dat daar 100 luxeappartementen gebouwd worden. Maakt u een andere keuze, dan zullen de inkomsten anders zijn. In alle correctheid wil ik wel zeggen, onze fractie volgt de redenering dat er geen twee zwembaden kunnen opgehouden worden, zeker gezien de financiële toestand en dat wisten we op de moment dat u een engagement aanging met Sportoase. Maar graag te gepasten tijde en liefst uitvoerig en voor de beslissing genomen is en het bedrag opnieuw ingeschreven, toch wel eens een grondig debat over wat gaat ge effectief met die gronden op termijn doen. Want pas als u dat definitief beslist, weet u hoeveel het schattingsverslag kan bedragen. Wat betreft het zogenaamde Sportkringpark toch ook een pleidooi voor voldoende financiële waakzaamheid. Ik geef maar één voorbeeldje. Denk toch eens na over het aantal kleedkamers, door hoeveel clubs dat die kunnen gebruikt worden. Enige financiële efficiëntie is hier wel op zijn plaats. Over de zorg ga ik het nu niet meer hebben. We hebben daarnet uitvoerig gediscussieerd over Zorgpunt Waasland. Over de projecten van de deelgemeenten wil ik maar één project aanraken, dat is namelijk de herinrichting van Ten Bos in Nieuwkerken. Ik heb de drie hoorzittingen met veel belangstelling gevolgd. De laatste was vorige woensdag, deze week woensdag. Als ik het in één zin moet samenvatten, de suggestie die ik geef na het bijwonen van deze drie vergaderingen en geluisterd te hebben naar vele mensen in Nieuwkerken, alstublieft, schepen Hanssens – met s achteraan, die ik soms vergeet uit te spreken – denk na en bezin voor ge begint, want de bevolking van Nieuwkerken is nog niet overtuigd van dit project. Conclusie, ik heb steeds gewaarschuwd voor megalomane trekjes. Wij mogen een fiere centrumstad zijn, maar we zijn gelukkig geen grootstad.

Twee, neem moedige beslissingen, maar belast uw opvolgers niet met de consequenties en nog minder onze kinderen en kleinkinderen. En drie, een stelregel voor financiën die altijd geldig is, eerst het noodzakelijke, daarna het nuttige, pas daarna het leuke en luxe kunnen we missen. Dank u.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan geef ik nu het woord aan de heer Aster Baeck van Groen. Aster, je hebt het woord.

BAECK: Dank u wel, voorzitter. Dag, collega's. Hier zitten we dan terug. En het is alweer juni. Wat gaat de tijd toch ontzettend snel als je je amuseert. Collega's, ik wil graag starten met een klein dankwoord aan het college, de schepen van financiën, onze financieel directeur en onze stadsdiensten voor het geleverde werk. Elke keer opnieuw ben ik verbaasd door de hoeveelheid aan cijfers en vraag ik mij af hoe je dit overzicht kan bewaren. Chapeau! Misschien nog een kleine suggestie voor de schepen van financiën, een kogelvrije vest voor al die kogels die hier in het wild rondgeschoten worden. Wat betreft het meerjarenplan. Deze legislatuur is een moeilijke legislatuur. En nee, dan heb ik het niet over de samenwerking binnen de meerderheid, wel over het klimaat waarin er gewerkt moet worden. Het begin van de legislatuur zag er heel rooskleurig uit. Het plan, dat deze meerderheid voor deze stad had geschreven, zat goed, was ambitieus, maar was ook broodnodig. Sint-Niklaas moest een niveau naar boven. Maar, dan was er de coronacrisis, gevolgd door de oorlog in Oekraïne en de bijhorende economische crisis. Het kraakt langs alle kanten. En dat brengt ook zorgen mee. Daar moeten we ons bewust van zijn en ook naar handelen. Maar, collega's, dat mag niet leiden tot vertragen en afzwakken van een aantal grote projecten in onze stad. In het verleden werd er in deze stad verkeerde keuzes gemaakt. Kijk maar naar het shoppingcentrum en de grote stenen vlakte die onze markt is. Het leven werd uit ons stadscentrum gezogen. En laat ons eerlijk zijn, zo onlogisch is dat ook niet. Er bestaan namelijk wel leukere plekjes om iets te gaan drinken dan aan het grootste rondpunt van België. Het vergroenen en gezellig maken van de Grote Markt, het bouwen van een nieuw duurzaam zwembad in een sportpark, het ontharden en vergroenen van onze straten, het gezelliger maken van onze pleinen, het blijven investeren in zoveel mogelijk mensen meekrijgen, nee, voor mij zijn dat geen prestigeprojecten. Dat zijn projecten, waar onze burgers recht op hebben. En nee, we investeren niet enkel in stenen, het is ook net andersom. Cocon is voor een groot deel voor sociale tewerkstelling. De markt is er om voor veel mensen, ook zij die geen tuin hebben, in het hart van de stad meer groen te voorzien. De investering in het zwembad zijn er gekomen op de jarenlange vraag naar meer zwemwater, zodat mensen niet langer naar Beveren of Temse moesten rijden én zodat onze schoolkinderen in de toekomst net iets langer dan een kwartiertje kunnen zwemmen.

Het stadhuis is er om betere en toegankelijkere dienstverlening te voorzien en voor een aangename werkomgeving voor onze medewerkers. De investeringen in de bib zijn om net een meerwaarde te krijgen voor heel wat mensen, die graag naar de bibliotheek gaan. En zoals vroeger reeds gezegd, is er voor sociaal beleid verder gebouwd op de vorige legislaturen en investeren we daar bovenop nog extra middelen in mensen. Het is aan ons als stadsbestuur om een aangenaam, leefbaar klimaat te creëren. Dit begint te komen, de switch is ingezet. We zijn er nog niet, maar we gaan er wel komen. En daar moeten we in blijven geloven met z'n allen. Deze stad heeft echt een gigantisch potentieel. Ik roep vanavond dan ook graag op tot een pact van het optimisme. Niet van het naïef optimisme, maar wel van het optimisme dat vertrekt vanuit de positieve verhalen. Vanuit de vele successen, die deze stad rijk is. Vanuit onze burgers. Vanuit het fier op Sint-Niklaas, want dat zijn we jammer genoeg nog steeds veel te weinig. Ik kijk alvast hoopvol naar de toekomst, naar de verschillende nieuwe projecten, naar een groen, levendig Sint-Niklaas, naar de schwing die wij hier teweegbrengen. Want, collega's, ik ben oh zo verliefd op deze stad en ik wil vooral achteraf niet het verwijt van stilstand krijgen, want dat zou pas schuldig verzuim zijn. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Baeck. Dan geef ik het woord aan de heer Van der Coelden, fractieleider van de fractie Vooruit. Kris, je hebt het woord.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u. Ik zal voor een deel in herhaling vallen, vooral bij wat Jos De Meyer gezegd heeft, maar ik ga het toch niet schrappen, omdat ik denk dat de discussie vanavond daarvoor té belangrijk is. Wij hebben vorige jaren vanuit onze fractie gewaarschuwd – zoals dat hoort voor een oppositiepartij – voor een aantal risico's, die in het budget zaten. En vandaag blijken een aantal van die waarschuwingen ook terecht te zijn. Ik heb toen verwittigd voor het risico dat men heeft in een investeringslegislatuur van stijgende rentelasten. Ja, vandaag is de rente aan het stijgen. Ik heb er ook op gewezen, dat de fameuze strategische projecten, dat die ondergebudgetteerd waren. Daar moest ge zelfs, daar had ge mij zelfs niet voor nodig. Dat hebt ge zelf gezegd, dat die maar voor 70 % voorzien waren budgettair in de meerjarenplanning. Dus, dat is evident. Evenwel, de voorgaande jaren werden er een aantal waarschuwingslichten getoond vanuit de oppositie. Vandaag moeten we het rood licht laten branden. Ik denk dat we vanavond de belangrijkste budgettaire discussie voeren van deze legislatuur. En de redenen daarvoor, die zijn bekend, die zijn hier ook al vernoemd. En dat willen we gerust toegeven, die vallen buiten de verantwoordelijkheid van het stadsbestuur. De inflatie is in de eerste plaats een gevolg van de oorlogssituatie in Oekraïne.

In combinatie met een wereldwijd tekort aan grondstoffen leidt dat tot stijgende energiekosten, stijgende grondstoffen- en bouwrijzen en als een onrechtstreeks effect door – en dankzij, laat er ons blij voor zijn – de loonindexatie ook in een stijging van de personeelsuitgaven. Daarnaast is er sinds kort ook de stijgende rente als gevolg van een poging van de centrale bank – en gelukkig nu ook de Europese centrale bank – om die inflatie toch enigszins onder controle te houden. Het effect daarvan op het stadsbudget is nu al duidelijk. Er worden – en ik heb begrepen uit de toelichting in de commissie, schepen – er worden hier 5 indexaties van de personeelsuitgaven voorzien in plaats van de oorspronkelijke 3. Er wordt 770.000 extra voorzien vanaf volgend jaar voor de energiekosten. En het beschikbaar resultaat – laat ons dat toch niet uit het oog verliezen – in 2005 begint er verontrustend uit te zien. In deze aanpassing van de meerjarenplanning zien we dat er eind 2021 nog een overschot is van 32,5 miljoen. Een spaarpot. En dat dat evolueert naar 431.342 euro in 2025. Dus die spaarpot is dan zo goed als op. Ter vergelijking, wij hebben in december – een half jaar geleden – nog een meerjarenplanning goedgekeurd, waarin dat overschot in 2025 nog altijd 7,5 miljoen was. Dus dat is 7 miljoen en oneffen dat er nu af is in 2025 in een budget – en daar heb ik het straks over – dat nog een aantal zaken onderwaardeert, onderbudgetteert. Dus om maar te zeggen, dat het hier om een ernstige zaak gaat. De budgettaire situatie van de stad is dus zorgwekkend. Maar nog zorgwekkender is de reactie van dit stadsbestuur of beter gezegd het gebrek aan reactie. Terwijl het schip van de stad de ijsberg nadert, speelt het orkest onder leiding van dirigent Buysrogge rustig verder. En de tussenkomsten van de schepen en ook van de collega-fractieleider van Groen met een kwinkslag hier en een grapje daar, die bewijzen – vind ik – alleen maar het feit dat men de ernst van de situatie niet ten volle wil inzien. En ik wil dat illustreren aan de hand van 4 elementen. Eén, ik heb het daarnet gezegd, de uitgaven in de toekomst worden in dit budget nog altijd onderschat en fel onderschat. Er is één indexering, die niet ingeschreven wordt. Een indexering staat voor 1,4 miljoen euro recurrente uitgaven per jaar. Dus als ge dat wel zou doen, ja, dan zie je ook wat de consequentie al is voor die 400.000 euro overschot die we nu nog hebben in 2025. De rentelasten, die waren in 2019 amper meer dan 0 %. Vandaag staat de rente al op meer dan 2 %. De grondstoffen, ik heb vanmorgen nog staan praten met een aannemer die het kan weten en die zegt mij, ja, de laatste maanden – niet jaren, maanden – zijn de prijzen die wij moeten betalen met 20 % gemiddeld gestegen. Ja, met alle investeringen die nog voor ons staan, moeten we er toch rekening mee houden, dat de ramingen nogmaals een onderschatting zullen zijn van de feitelijkheid. Twee – en mijn tussenkomst gaat in gradatie van erg naar erger – twee, is er geen fundamentele bereidheid om het budget bij te sturen.

De strategische, de fameuze strategische projecten van dit stadsbestuur blijven onverkort gehandhaafd en worden zelfs aangepast naar boven. Ook dat verhaal is hier vanavond al aan bod gekomen. 7,5 miljoen meer voor de Grote Markt voor fase één. Er komt dan nog eens een miljoen bij om de parking ja, waterondoorlatend te maken. Cocon, daar moet ge goed voor zoeken. Dat zit in een goeie cocon om daar zicht op te krijgen wat daar allemaal voor voorzien is. Ik kwam tot 5 miljoen meer. De schepen zegt tot 2 miljoen meer. Het is in ieder geval veel meer dan dat er oorspronkelijk voor Cocon begroot was. En het Sportkringpark, ook dat is hier aan bod gekomen. Ineens komt daar 6,15 miljoen euro uit de lucht gevallen. Over de vermindering van de aanvullende personenbelasting is er in heel de discussie noch in de commissie, noch – tenzij in een voetnoot – vanavond gesproken geworden. Die blijft onverkort gehandhaafd. De schuld van de stad evolueert naar 225 miljoen schulden, uitstaande leningen in 2025. Dat wil zeggen als de rente met 1 % stijgt, dat dat direct 2,25 miljoen extra jaarlijks, recurrent aan exploitatie-uitgaven betekent voor de stad. En de bijna enige uitzondering in heel dat verhaal, maar daar hebben we het ook daarnet over gehad, dat is die fameuze dotatie aan het Zorgpunt. Dus een onderbegroting, een gebrek aan bereidheid om aan te passen. En mijn derde element is nog erger, een aantal elementen die opgedoken zijn in de discussie of in de toelichting bij deze begroting en die toch doen twijfelen aan de ernst, waarmee deze meerjarenplanning wordt opgemaakt. Dat er ineens meer dan 6 miljoen uit de lucht komt vallen voor de heraanleg van het Sportkringpark, dat kun je aan mij toch moeilijk uitleggen. Dat er een miljoen bijkomt voor het dak van de parking op de markt in een project dat de laatste 2 jaar langs alle kanten, vanbinnen en vanbuiten gekeerd is door studie bureaus, door technische bureaus, door het stadsbestuur, door onze eigen technische mensen, dat kun je mij toch moeilijk uitleggen. En dan de klap op de vuurpijl, dat was dan in de commissie van schepen Hanssens, maar het lag niet aan hem, dat dan ineens blijkt dat er in 2024 0 euro investeringskrediet voorzien is voor het project op de Grote Markt. Met alle respect, toch hét uithangbord van dit stadsbestuur naar 2024 toe. Ja, als ge voor zo'n belangrijk project erin slaagt om met z'n allen, de bevoegde schepen van financiën, de bevoegde schepen van mobiliteit en openbare werken, de burgemeester en alle ambtenaren die daar ook bij betrokken zijn en die daar ook op die cijfers zitten kijken, als ge er met z'n allen in slaagt om zo'n flater te maken bij het opstellen van de begroting, dat doet toch twijfelen aan de ernst waarmee men daarmee bezig is. In elk geval, die 10 miljoen euro, die nu voorzien zijn in 2025 en die moeten verschuiven – als ge bij uw timing blijft – naar 2024, die verschuif je niet zomaar zonder een impact te hebben op het geheel van de meerjarenplanning.

En als dat wel zo is, collega's, laat ons hier dan stante pede onze boeken pakken, die in een tas steken, ons rechtzetten en naar huis gaan, want waarom zitten wij dan nog te discussiëren over budgetten en dat goed te keuren, als ge dat soort zaken kunt opvangen zonder ook maar een knip te moeten verroeren. Dan is heel de budgetdiscussie in feite één grote farce. En mijn vierde element – en dat is dan het ergste in graad – men doet ook beroep op – volgens ons – ongewettigde mindelen om de rekening sluitend te houden. En dan heb ik het inderdaad over het inschrijven van die verkoop van Sinbad in 2024. En ik citeer uit de omzendbrief van de Vlaamse regering, nr. 2017/4 – ik denk zelfs dat die indertijd de naam gekregen heeft “de omzendbrief Bourgeois”, omdat de man in kwestie toen minister-president was, maar ik denk ook minister van binnenlandse aangelegenheden – in ieder geval, ik lees eruit voort “De gemeenteraden, stadsdistrictsraden en provincieraden, zowel als de uitvoerende organen behouden hun volle bevoegdheid tot aan hun vernieuwing na de verkiezingen, maar het is een algemene regel van behoorlijk bestuur dat zij in het jaar van de verkiezingen de nodige voorzichtigheid in acht nemen. Daarom verzoek ik de lokale en provinciale overheden om in het jaar van de verkiezingen en tot aan de installatie van de nieuwe raden met de nodige omzichtigheid op te treden en in extremis geen beslissingen te nemen, die het beleid van de nieuwe raden of de toekomstige ontwikkeling van de financiën nodeloos zouden verstoren”. Dat komt letterlijk uit die omzendbrief van de Vlaamse regering, die nog altijd van tel is en die volgens ons heel duidelijke conclusies heeft naar de ingeschreven verkoop van het Sinbad. Eén, er kan in 2024 geen beslissing genomen worden over de sluiting van het Sinbad. Twee, er kan nog veel minder een beslissing genomen worden over de verkoop van de gronden van het Sinbad. Dit zijn keuzes, die moeten worden overgelaten aan het nieuwe bestuur. En als de meerjarenplanning op deze manier vanavond goedgekeurd wordt in deze vorm, dan zullen we daarvoor, dan zullen we deze vraag, deze opmerking voorleggen aan het Agentschap Binnenlands Bestuur, dat daarover een oordeel moet vellen. Ik concludeer, collega's. We staan vanavond op een kritiek punt. En iedereen die weet dat. De gezinnen die weten dat, want elk gezin maakt vandaag opnieuw zijn budget, herbekijkt zijn uitgaven en kijkt of de investeringen die eventueel gepland zijn of die nog wel kunnen doorgaan of dat men die beter niet wat uitstelt of afbouwt. De overheden - de lokale, de provinciale en de anderen – die weten dat, want heel wat gemeentebesturen passen vandaag hun meerjarenplanning grondig aan en zetten de tering naar de nering. Het stadsbestuur van Sint-Niklaas schijnt dat niet te weten en doet lustig verder alsof de rest van de wereld zich zorgen maakt over niets, alsof dat wij een eiland zijn in een zee van ellende.

En u bewijst daarmee de stad geen dienst, maar u bewijst daarmee – denk ik – zichzelf ook geen dienst. Ik denk, collega's, dat er veel begrip zou zijn van de bevolking vandaag voor een stadsbestuur, dat zuinig bestuurt, dat bespaart en dat de stadsfinanciën fundamenteel gezond probeert te houden. Ik denk dat er weinig of geen begrip is voor een stadsbestuur, dat zijn eigen paradeprojecten belangrijker vindt dan de financiële gezondheid van de stad. Maar de budgettaire realiteit zal u inhalen, want wat u in deze aanpassing weigert te doen, zal onvermijdelijk zijn in december bij de volgende aanpassing van de meerjarenplanning. En in tussentijd zal u alle hens aan dek moeten roepen. Een permanente monitoring van het budget en een aanpassing van de evolutie van het budget aan de evolutie van de kosten is noodzakelijk. En dat is geen opdracht voor het managementteam, schepen. Of dat is geen opdracht voor het managementteam alleen. Dat is een opdracht voor het voltallige college, want er zullen ook keuzes moeten gemaakt worden, er zullen politieke keuzes moeten gemaakt worden. En daarmee kom ik aan het laatste punt van mijn tussenkomst en dat sluit dan weer een beetje aan bij wat Frans Wymeersch gezegd heeft. De toestand van de stadsfinanciën, de stadsfinanciën in het algemeen, maar de toestand waarin de stadsfinanciën vandaag verkeren, vereist – en ik zeg dat niet als een vorm van een persoonlijke aanval – maar vereist een schepen van financiën, die fulltime met die materie bezig is in zijn stad om de knip op de beurs te houden, om te vermijden dat er nog lijken uit de kast vallen, zoals ik er een aantal geciteerd heb in mijn tussenkomst. We kunnen u daar niet toe dwingen vanuit de oppositie. We kunnen alleen maar hopen, dat dit een conclusie is, die u zelf trekt en die uw collega's in het college met u trekken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van der Coelden. Dan geef ik het woord nu aan de heer Karel Noppe van de Open Vld. Karel, jij hebt het woord.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter en goedenavond, collega's. De voorbije weken en ook deze avond staan we weer uitgebreid stil bij de jaarrekening en de wijziging van het meerjarenplan. In snel veranderende tijden, zoals we die nu beleven, is deze oefening een pak uitdagender geworden. Deze budgetwijziging is zelfs nog niet vastgesteld of aan de horizon kondigen al nieuwe uitdagingen zich aan. Niet enkel de financiële situatie is onderhevig aan verandering, maar ook onze samenleving in zijn geheel moet steeds sneller bijsturen en zich aanpassen aan crisissen, uitdagingen zoals corona, oorlog aan onze achterdeur, stijgende inflatie, stijgende prijzen en zo meer. En daarbovenop komt nog dat de crisissen elkaar in snel tempo opvolgen en zelfs deels overlappen. Het zijn dus geen evidente tijden om ook een stad te besturen en lokale doelstellingen te realiseren.

Maar voor onze fractie is het wel belangrijk, dat we als lokaal bestuur daar daadkrachtig op reageren op die veranderingen, maar ook standvastig zijn. Bij de start van deze bestuursperiode hebben we met deze meerderheid een ambitieus meerjarenplan opgesteld, dat de broodnodige veranderingen in onze stad in gang zet. De uitdagingen, waarvoor onze stad staat, die zijn niet weg door deze crisissen, integendeel. Er zijn er misschien zelfs nog bijgekomen. Het zo volledig mogelijk uitvoeren van het meerjarenplan is dan ook een prioriteit voor onze fractie. En we zijn er ook niet alleen in. De Belfiusstudie toont aan, dat alle lokale overheden worden geconfronteerd met stijgende kosten, maar er blijkt ook dat er geen rem wordt gezet op investeringen bij lokale besturen. Er wordt wel verwacht, dat mogelijks een aantal projecten meer gespreid zullen worden. Besparingen, die hard nodig zijn om Vlaanderen te moderniseren, moeten vermeden worden. Investerings uitstellen, zou nefaste gevolgen hebben en de broze relance in gevaar brengen. Dat zijn niet mijn woorden, collega's, maar wel die – maar ik sta er wel 200 % achter – het zijn woorden van de nationale partijvoorzitter, die zijn collega-partijvoorzitters daartoe oproept. En het is ook een stadsgenoot van ons. Een groot deel van lokale uitgaven, die wordt rechtstreeks beïnvloed door de inflatie. Denk maar aan de aanpassing van de wedden, stijgende energieprijzen, stijgende bouwkosten, stijgende prijzen voor grondstoffen. Daartegenover staat, dat onze inkomsten niet meestijgen. Pas binnen 1 à 2 jaar zullen er beperkt extra fiscale ontvangsten zijn. Maar die zullen nooit de stijgende kosten compenseren. En vooral, ook het gemeentefonds, wat ook een zeer belangrijk fonds is voor de stad, die stijgt niet mee met de inflatie. De jaarlijkse groeivoet die ligt vast op 3,5 % wat in deze tijden eigenlijk betekent, dat ge daar reëel aan verliest. De VVSG vroeg de Vlaamse regering dan ook om dat fonds voortaan te laten groeien met 3,5 % en minstens gelijk te laten lopen met de inflatie. Ik hoop dat alle fracties die oproep op alle niveaus dan ook ondersteunen. Tijdens de besprekingen in de commissies werd er ook opnieuw verwezen naar prestigeprojecten wanneer het ging over het meerjarenplan. We hebben dit in het verleden al meermaals tegengesproken en ik wil dat hier opnieuw doen. Al jaren klinkt de vraag zeer luid om de markt te gaan vergroenen, om plaats te maken voor ontmoeting, om een kwalitatieve impuls te geven aan ons stadshart dat ook ons visitekaartje is. Wel, dat doen we. En tegelijk wordt de markt ook klaargemaakt voor de komende decennia. We gaan water bufferen, opvangen. We gaan schaduwplekken voorzien. En we zorgen er trouwens ook nog eens voor, dat er een oplossing komt voor structurele vochtproblemen uit het verleden, die niet zijn aangepakt. Al jaren klinkt ook de vraag naar meer zwembadwater voor clubs, voor scholen, voor individuele zwemmers. Wel, dat doen we. De vraag naar recreatief aanbod om te zwemmen in eigen stad realiseren we.

En tegelijk voorzien we ook een pak nieuwe outdoor sportterreinen, een doorsteek voor wandelaars en fietsers. We laten de Molenbeek herleven en voorzien bos en groen in een dichtbebouwde buurt. En dan is er ook nog bv. Cocon. We gaan een leegstaande, industriële site een nieuw leven geven. Het wordt een hup voor sociale en circulaire economie, waar stad samen met ondernemers circulair ondernemen wil stimuleren, waar plek is om te experimenteren. En dat is de toekomst van de economie. Europa dwingt om naar die cocons te gaan. Als we die boot zouden missen, zou dat zeer jammer zijn.

(door elkaar gepraat, onverstaanbaar)

VOORZITTER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

NOPPE: En dan zijn er ook nog heel veel andere projecten. Rioprojecten, aanpassingen aan het circulatieplan, kleine en grote, het heraanleggen van straten, voetpaden, fietspaden, de veiligheid van onze inwoners waar niet op bespaard wordt en ga zomaar door. Ik noem dat allemaal geen prestigeprojecten. Ik noem dat broodnodige projecten en werven voor onze stad en om onze stad voor te bereiden op de toekomst. En er is dan ook het verwijt, dat we met deze ploeg enkel bezig zijn met bakstenen – hé, mijnheer Wymeersch – en niet met de mensen. Maar dat is niet waar. Eind vorig jaar hebben we nog maar pas de aanvullende personenbelasting verlaagd met 1 %. Voor een modaal gezin 160 euro/jaar. Die verlaging, die werd vastgelegd. We hebben ons daartoe geëngageerd in niet-crisistijden en ondanks die crisistijden en woelige, financiële uitdagingen hebben we die toch doorgevoerd. We blijven ook inzetten op individuele hulpverlening. Budgetten blijven daar ook gelijk, ze stijgen zelfs nog. We zetten in op energie. We hebben werk gemaakt van betaalbare en bereikbare psychologische ondersteuning. En ga zomaar door. Dat is ook de mensen centraal zetten. Collega's, het is wel duidelijk dat deze 5^e aanpassing van het meerjarenplan, dat dat niet het eindstation is. Met de wijzigingen, die we vanavond vaststellen, vangen we al een deel van de financiële schok op. Een aantal projecten worden nu al on hold gezet, maar er zal meer moeten gebeuren. En dat is ook geen geheim. De schepen heeft dat tijdens de algemene commissie toegelicht, heeft dat vanavond nog eens gezegd. Bij de budgetopmaak van 2023 zullen er inderdaad knopen doorgemaakt moeten worden om de nodige ruimte te creëren om de krijtlijnen van het meerjarenplan verder uit te voeren. En er zal ook moeten beslist worden welke projecten en initiatieven zeker nog deze periode, bestuursperiode gerealiseerd worden. Dat is geen eenvoudige opdracht, maar onze fractie zal er alvast aan die oefening op een open en een constructieve manier aan meewerken. Kort samengevat, ja, het zijn uitdagende tijden en ook de stad volgt het van zeer nabij op en stuurt bij. En dat zal ook in de komende maanden nog moeten gebeuren.

Maar nee, de doelstellingen die we desondanks willen realiseren, dat zijn geen prestigeprojecten. Dat zijn wel broodnodige investeringen voor onze stad. En we hebben ook oog voor de mensen in onze stad. Tot slot, mevrouw de voorzitter, wil ik ook het managementteam en alle medewerkers bedanken voor de tijd en arbeid, die gekropen is in het opmaken van de jaarrekening en de 5^e aanpassing. Voor mij zitten er alleszins al geen flaters in. En ik wil hen ook bedanken voor de grondige toelichting, die we hierbij kregen. Dank u wel.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Noppe. En dan geef ik het woord aan de heer Chris Wauman van de PVDA. Chris, je hebt het woord.

WAUMAN: Plus 8,5 miljoen euro voor de heraanleg van de Grote Markt. Wat de totale kost dan op ongeveer 17 miljoen euro brengt. Plus 688.000 euro voor de stadswinkel, die nieuwe vleugel van het stadhuis. Wat de totale kost op 12 miljoen euro brengt. Vorig jaar plus 10,5 miljoen euro voor de heraanleg van het H. Heymanplein en de nieuwe bib. Wat de totaalkost op 22,3 miljoen brengt. En hét prestigeproject, het nieuwe zwembad, dat in totaal bijna 60 miljoen euro zal kosten. En als de inflatie aanhoudt, zal het zelfs over de 80 miljoen gaan. Bizar, want het volk en onze stadsgenoten, die worden geconfronteerd met onbetaalbare energieprijzen, met onbetaalbaar tanken, met onbetaalbare rusthuizen, met onbetaalbare huurprijzen, met groeiende wachtlijsten voor sociale woningen, met groeiende vraag voor voedselpakketten, met stijgende prijzen in de supermarkten en bij de bakker. En tegelijkertijd blokkeert de huidige regering onze lonen, zowel de partijen in deze meerderheid als de andere hier in de oppositie. We stevenen gewoon af op een armoedecrisis. Ter herinnering, in onze centrumstad bedroeg in 2020 de kansarmoede 23,1 % of bijna 1 kind op 4. In 2020 waren er al 13,2 % van de gezinnen die betalingsproblemen hadden. Komt van de site van de stad. En dat was dan 2 jaar vóór corona en vóór de huidige energiecrisis. En dan denk je, als er dan zo'n aanpassing komt van de meerjarenbegroting, dat die zou aangepast worden om extra te investeren in mensen, om te investeren in de sociale noden. Maar als we dan eventjes gaan kijken wat jullie hebben opgeleverd, dan zien we geen aanpassing om versneld extra sociale woningen bij te bouwen. We zien geen aanpassing om bv. een huurprijzenraster of praktijktesten in te voeren. We zien ook geen indexatie van de toelage van de stad aan het Zorgpunt. Maar wel natuurlijk in januari de aankondiging, dat de bewoners van de rusthuizen zelf wel meer – 150 euro/maand – zullen mogen betalen. Twee maand geleden hebben we hier voorgesteld voor de pensioenen van het stadspersoneel, voor de contractuelen te verhogen. Dat kon er niet af. Maar wat zien we wel? Ik heb vandaag bericht gekregen, dat aan de parkeerwachters is gevraagd voor hun pauze per dag met 10 minuten in te korten en meer boetes uit te schrijven, want dat de stad graag de inkomsten met 300.000 euro zou verhoogd zien.

Wat zien we ook niet? Extra investeringen in het openbaar vervoer om de vervoersarmoede aan te pakken. Jullie blijven volhouden om de 4 stadslijnen en de 83 bushaltes te schrappen. Wat we zien aan de aanpassing van deze meerjarenbegroting zijn meer geld voor jullie prestigeprojecten, voor bakstenen. En dat zijn politieke keuzes. Zelfs met de stijgende energieprijzen, zelfs met de duurder grondstoffen, zelfs met de inflatie, die verplichten jullie inderdaad om de meerjarenbegroting te herzien. Maar zelfs in die omstandigheden denken jullie er niet aan om die prestigeprojecten bv. uit te stellen of om een goedkoper alternatief te overwegen. In 2024 zullen en ze moeten gerealiseerd worden, zodat jullie ze kunnen presenteren aan de kiezers, voordat het de verkiezingen zijn. Zeker met tot dan ook nog eens zoveel mogelijk marketingbrochures verkleed als stadsfolders en tentoonstellingen in Het Landhuis. Die kosten wel 10.000-en euro's. Daar is wel geld voor. Alles ter ere en glorie van jullie verwezenlijkingen. Het is nochtans geen zwakte om zulke dure projecten, die nu in de ontwerpfase reeds totaal ontsporen, om die een halt toe te roepen, eventjes na te denken en een goedkoper en beter alternatief uit te werken, zodat de bevolking hier niet voor moet opdraaien. Dat is geen zwakte. Dat heet gewoon goed bestuur. Maar in de plaats daarvan, in plaats van die plannen te herzien, gaan jullie opnieuw over tot de verkoop van stadseigendommen. Vorig jaar hebben jullie de oude bibliotheek en het Huis van het Kind te koop gesteld om de begroting te proberen niet in het rood te laten gaan. Nu is daar ook nog Sinbad bijgekomen. Even ter herinnering, wij blijven – en niet enkel in het verleden – maar nog steeds voorstander dat Sinbad behouden blijft als zwembad. We denken een centrumstad als Sint-Niklaas, dat die zeker 2 zwembaden kan gebruiken. Maar zelfs als jullie daar niet van overtuigd zijn, jullie, dat dat nut van dat tweede zwembad behouden moet blijven, zelfs met een andere functie, dan liggen die terreinen zo centraal in de stad, dat dit tal van mogelijkheden biedt voor nieuwe publieke ontwikkelingen. Je zou bv. ook van die gelegenheid kunnen gebruik maken voor het rondpunt aan het zwembad eindelijk verkeersvrij te maken. Het is zo belangrijk om die stadsgronden in eigen beheer te houden, zodat we zelf als stad kunnen bepalen wat we ermee doen. Bv. het is ook een ideale gelegenheid voor geen 100 luxeappartementen te voorzien, maar voor extra sociale woningen te bouwen. Het Vlaams huurdersplatform zei deze week nog “bij een ongewijzigd beleid duurt het nog 250 jaar voor iedereen, die recht heeft op een sociale woning, er één zal hebben”. Waar zijn de inspanningen van dit stadsbestuur om eindelijk nu extra sociale woningen te bouwen? Maar dat kan natuurlijk enkel als Sinbad eigendom blijft van de stad. Met de verkoop legt het stadsbestuur eigenlijk een hypotheek op alle mogelijke toekomstige plannen. Ze speelt gewoon in de kaart van projectontwikkelaars.

Daarnaast – als het dan gaat over goed bestuur – jullie weten nu al – we hebben het er straks uitgebreid over gehad, dus ik ga er niet in detail meer over ingaan – dat die rekening van het Zorgpunt niet klopt. Dat jullie nog zullen moeten overgaan tot die indexatie en dat die nu op dit moment nog niet voorzien is in de meerjarenbegroting. Dat is echt te betreuren. Onze collega's spraken al over "er gaan moeilijke keuzes moeten gebeuren". Ja, ik hoop dat die moeilijke keuzes niet zullen resulteren om weer eens een stadsgebouw of een stadseigendom te verkopen. Want het begint een beetje te lijken of jullie monopoly aan het spelen zijn, die Sint-Niklase versie, maar dan met onze gebouwen en ons belastinggeld. Met de PVDA zullen we deze meerjarenbegroting dan ook niet goedkeuren. In 2019, toen jullie dit project gestart zijn, dan hebben we al beschreven, dat wij het te asociaal vonden en deze aanpassing maakt het enkel asociaal. Dit is geen aanpassing in het algemeen belang, in het belang van de mensen. Dit is enkel in jullie eigenbelang.

VOORZITTER: Bedankt, mijnheer Wauman. Dan geef ik nu het woord aan schepen Buysrogge. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, voorzitter. Eerst twee voorafgaande opmerkingen, vooraleer dat ik inhoudelijk antwoord. Ik heb twee slagen onder de gordel gekregen, maar daar kan ik tegen. Maar ik ga er niet op reageren. Twee, ik ga ook proberen om zakelijk te antwoorden. Ik heb de indruk, dat ook niet iedereen altijd humor op één of andere manier een plaats kan geven. Dus ik ga heel sec, droog, een beetje saai antwoorden. Eén, rond de leningen heb ik een vraag gekregen. Daar is het zo dat, omdat er dan gezegd wordt van ja, doordat de rente stijgt, zullen ook de prijzen van de exploitatiekosten, gekoppeld aan de leningen, zullen ook stijgen. De meeste van onze leningen zitten met een vaste rentevoet einde vervaldag. Dus alle leningen, die op dit moment lopen, zullen niet, allé, de meeste daarvan zullen niet doorstijgen en niet indexeren. Maar wat natuurlijk wel is, als de nieuwe leningen worden opgenomen, is dat dan aan een minder gunstig regime dan tevoren. Twee, rond de personenbelasting en dus de vermindering van de aanvullende personenbelasting van 8,5 naar 7,5 %. Is dat inderdaad vorig jaar door deze raad beslist als er op één of andere manier aanpassingen dienen te gebeuren aan het meerjarenplan naar volgende jaren toe, kan ik u garanderen dat we dat niet zullen aanpassen voor de aanvullende personenbelasting. Dus daar is het engagement, dat we naar de burgers toe geformuleerd hebben van die daling van 8,5 naar 7,5 % dat blijft onverkort behouden. Drie, rond het zwembad, verkoop van het zwembad, de nieuwe site Sportkringpark zijn er een aantal verschillende aspecten die ter sprake zijn gekomen. Eén, rond de waakzaamheid rond het programma en daaraan gekoppeld de kosten. Jos, ge suggereerde ook om daar te kijken naar de kleedkamers en zo. Dat gebeurt ook hé.

Dus we zijn nu ook bezig om het aantal kleedkamers, het meervoudig gebruik van die kleedkamers, om dat goed tegen het licht te houden. Ook de grootte van de kleedkamers. Als ge met uw vloeroppervlakte per kleedkamer kun je ook wat spelen. Dus dat wordt op een ja, heel gedetailleerde manier op dit moment tegen het licht gehouden. Als het dan gaat over de verkoop van Sinbad, het huidige zwembad. Is het inderdaad zo, dat er daar een schattingsverslag opgesteld is. Dat is ook opgeladen in ons systeem van E-besluit. Dus iedereen kan daarover beschikken. Er is nu gekeken, dat schattingsverslag is nu opgesteld op basis van een projectgrond. En daar is naar gerekend, maar als daar de vraag is – ik heb duidelijk de vraag gehoord – als het gaat over ja, kunnen we daar verder ook naar de, in de nabije toekomst verder in dialoog gaan, tezamen misschien bekijken wat ermee kan gebeuren, daar sta ik zeker voor open. Het is niet zo, dat wij vanuit het college nu al gezegd hebben, dat daar 100 appartementen of zo dienen op te komen. Er is gevraagd om een schattingsverslag op te stellen, waarbij dat die gerekend heeft naar een projectgrond. En inderdaad, in dat schattingsverslag is sprake van die 100 wooneenheden. Maar dat is niet dat dat van ons uit is opgelegd, vanuit het college als een richting bepaald is. Als het dan gaat over ja, zijn we al dan niet in strijd – Kris, ik ga ervanuit dat het gaat over de omzendbrief Homans en niet de omzendbrief Bourgeois, omdat zij op die moment minister van binnenlands bestuur was – allé, ge doet daarin wat ge denkt te moeten doen. Ik maak mij sterk, dat we niet in strijd handelen met die omzendbrief, omdat dat eigenlijk, allé, dat gaat effectief over die periode vlak voorafgaand aan de gemeenteraadsverkiezingen. We zitten nu - ja, met wat goeie wil iets minder – 2,5 jaar voor de verkiezingen. Nu zeggen, dat we al gebonden moeten zijn aan de, ja, de clausules ingeschreven in die omzendbrief, ik denk dat niet. Als ge dat zou doortrekken – maar goed, we moeten onze argumentatie aan onze toezichthouder bezorgen op het moment dat jullie van oordeel zijt dat ge er een klacht dient in te dienen – dat zou – als ge die redenering doortrekt – betekenen, dat alle investeringen die in 2024 en in die periode voorafgaand aan de verkiezingen, dat ge die dan niet zou kunnen doorvoeren. Alles wat dan op die moment in de meerjarenplanning zit, dat op één of andere manier een investering is en een impact heeft, een structurele impact heeft op de stad, dat we dat dan niet zouden kunnen doen. Dus ik maak mij daar sterk, dat we daar een goed dossier hebben. Weet ook, dat als we met een concreet verkoopdossier, als we een concreet verkoopdossier hebben, na consultatie zoals Jos gesuggereerd heeft, dat we daar nog mee naar de raad komen. Ik zal er ook voor zorgen, dat dat dossier hier meer als tijdig op de tafels van de gemeenteraad ligt, zodat we zeker ook in die vervolgstap bij dat concreet dossier, niet in strijd zijn met de omzendbrief.

Maar als u denkt, dat u een dossier moet aangaan, dat u op één of andere manier een bezorgdheid moest bezorgen aan de toezichthouder, wie ben ik om u daarvan te weerhouden. Dan is er nog gesuggereerd op een gegeven moment, dat er aan de parkeerwachters opdracht zou gegeven zijn om minder pauze te nemen en meer boetes uit te schrijven. Ik weet niet op wat dat gebaseerd is. Als ge daarover ...

... (?): ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BUYSROGGE: ... vertrouwelijke informatie hebt, dan mag je mij die altijd bezorgen, maar dat is alleszins niet iets waar wij concreet zouden beslist of opgelegd hebben. Als het gaat over het gebrek aan sociaal beleid, ja, ik wil daar eigenlijk misschien ja, verwijzen naar het debat dat we daarjuist hadden in het kader van het Zorgpunt. Ik denk dat we daar wel een sterk verhaal te vertellen hebben. En tot slot is het gegaan ook, allé, eerder algemeen, over de waakzaamheid, de toekomst van de stedelijke financiën. Het klopt, dat als ge kijkt – en dat vind ik de belangrijkste parameter, vind ik persoonlijk, waar we zeker naar moeten kijken en die mij wat de wenkbrauwen doet fronzen – is dat beschikbaar budgettair resultaat, dat dat inderdaad te laag staat en dat we daar moeten zorgen, dat dat in een volgende aanpassing, dat dat terug omhoog kan gaan. Dus dat vind ik persoonlijk. En ik zal er ook op toezien – ik zie wel of ik daar tijd voor heb, Kris, of ik dat kan doen – maar ik ga er alleszins op toezien, dat ik dat kan doen. En allé, ik wil nog eens beklemtonen, het is misschien daarjuist wat ondergesneeuwd, maar ik heb ook in mijn inleiding gezegd, dat we aan het managementteam de opdracht gegeven hebben om te kijken welke voorstellen er kunnen gebeuren om onze stedelijke financiën opnieuw gezond te houden. Ze zijn gezond en dat we ze gezond kunnen houden. Dat is niet alleen een taak van het managementteam. Wij moeten dan als college en bij uitbreiding ook de raad, zullen we onze verantwoordelijkheid moeten opnemen om die beslissingen te nemen. En dan kijk ik zowel op vlak van exploitatie als op het vlak van inkomsten, dat we dat in de loop van het najaar deftig tegen het licht moeten houden om er inderdaad voor te zorgen, dat die parameters, die onze meerjarenplanning ons opleggen, dat die parameters, dat die positief zijn en blijven. En dat is onze verantwoordelijkheid. Dat is onze collectieve taak. Ik hoop niet dat dat ertoe leidt, dat we hier dan met z'n allen opstappen, maar dat we collectief ermee aan de slag gaan om ervoor te zorgen, dat onze stadsfinanciën gezond zijn op dit moment, maar ook voor onze opvolgers.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik zie al de heer Van der Coelden. Ja en mevrouw Geerts. Mijnheer Van der Coelden?

VAN DER COELDEN: Wel, drie zaken, voorzitter. En ik zal het niet te lang maken. Eén, wat die toetsing aan die omzendbrief – het zal inderdaad wel van Homans zijn, zeker – betreft, schepen. Ge moet de zaken niet omkeren. Wat ik graag zou willen weten, is niet zozeer of de meerjarenplanning op zich fout in mekaar zit. Daar zal u wel een punt hebben. Er staan heel veel dingen in, die ge in 2024 budgettair mogelijk wilt maken. De vraag is, kun je in 2024 dat soort beslissing om het Sinbad te verkopen, om het Sinbad te sluiten ook, kun je dat voorleggen aan de gemeenteraad of zal dat een stap te ver zijn? Dat is wat ik zou willen weten. Allé, twee – en dat is niet alleen aan uw adres, dat is bv. ook aan het adres van collega Noppe – ik ben ook niet doof in het debat. Dus ik luister ook en ik hoor wel degelijk ook bij de mensen in de meerderheid een erkenning van het precaire karakter van het stadsbudget en van de ernst waarmee men de budgettaire toestand moet opvolgen. Ik vraag mij dan wel af, er zullen in dit najaar en in het voorjaar van 2023 – ik ken de timing niet juist van alle strategische en alle grote projecten, ik noem dat ook geen prestigeprojecten, ik heb dat paradepaardjes genoemd - ... Dat is een verschil! Een paradepaardje, is iets waar ge mee probeert naar buiten te, allé, waarmee dat ge probeert te scoren. Een prestigeproject is een negatieve connotatie en iets waarmee dat ge ten ... Allé ja, bon, ik moet het niet uitleggen. In ieder geval, wat ik mij afvraag is, dat rond al die strategische projecten – de markt, de bibliotheek, Cocon, het Sportkringpark, het Elisabethplein en er zullen er nog zijn – dat daarover eind dit jaar, begin volgend jaar beslissingen zullen moeten worden genomen. Aanbestedingen zullen moeten worden goedgekeurd. En dan vraag ik mij wel af – en ge moet daar niet het antwoord op geven in een repliek – dan vraag ik mij af hoe ge dat zult rijmen met die zorg voor het budget en wat ge bij iedere aanbesteding zult beslissen in functie van die zorg om de stadsfinanciën gezond te houden. En het derde wat ik wil zeggen – en daarmee wil ik afsluiten – als ge inderdaad op een moment komt – en dat is hier door sommige collega's vanuit de oppositie, euh vanuit de meerderheid ook zelfs letterlijk gezegd – dat er keuzes zullen moeten gemaakt worden, dat er zaken naar voor zouden moeten worden geschoven, dat er faseringen zullen moeten gedaan worden, dan denk ik dat er ook op een bepaald moment een logica zal zijn, een politieke logica zal zijn om daarover te overleggen met de oppositie. Ge neemt in die grote dossiers geen keuzes, die een volgend bestuur te zwaar belasten zonder dat ge het gesprek aangaat met de mensen. En ik spreek hier niet de ambitie of de wens uit om erbij te zijn de volgende keer hé. Dat is gewoon een kwestie van politiek correct te zijn, politiek correct te zijn.

Als ge met dat soort dingen begint en ge neemt een zware hypotheek – en dat sluit aan bij die omzendbrief van Homans hé – en ge neemt een zware hypotheek op de toekomstige legislatuur, dan praat je daarover mee met de oppositie en dan probeer je met die oppositie daarover ook tot eensgezindheid te komen. Dat is de laatste boodschap, die ik kwijt wil aan uw adres in deze discussie.

VOORZITTER: Dank u wel. Ik geef het woord aan mevrouw Geerts en dan aan de heer De Meyer.

GEERTS: Schepen, ik heb nog twee hele kleine vragen en wellicht hebt u ze beantwoord en heb ik niet voldoende geluisterd. Twee elementen. U zegt – en ik heb geen enkele reden om dat niet te geloven hoor – van kijk, er is een schattingsverslag gebeurd rond de gronden van het zwembad en men heeft dat op een model gedaan met 100 appartementen. Dat lijkt mij nogal gigantisch hé, maar dat betekent toch eigenlijk wel, dat ge daar al een stuk aan vastzit financieel. Want u kan wel zeggen – ik weet niet hoe andere collega's, of die dat allemaal zien zitten 100 appartementen daar – maar dat zet u toch wel vast. U doet alsof dat heel vrijblijvend is, maar stel dat u morgen zegt ja, we gaan daar voor een groene ruimte of we gaan daar voor 10 of 20 appartementen, dan dikt dat onmiddellijk aan in uw cijfers toch. En die ruimte hebt ge niet. Dus ik wou gewoon even horen van u, ben ik daar nu mis in mijn redenering of niet. Dus ik zou daarover panikeren in uw geval. En wat ik ook niet gehoord heb, is – maar het kan aan mij liggen hé – mijn collega, Kris, heeft ... begreep niet en wij eigenlijk allemaal niet van ge gaat in 2024 verkoopt ge het ene al, ge schrijft die inkomsten in, ge gaat, het is toch altijd nog uw ambitie van in 2024 die markt, dat project klaar te hebben, maar waarom staat daar dan geen bedrag tegenover? Waarom staat dat maar in 2025? Ik heb dat niet begrepen. Gaat gij dan al die leveranciers een jaar laten wachten of hoe gaat ge dat doen? Allé, het zou toch een beetje van een logica zijn, dat ge ofwel de uitgaven en de inkomsten in hetzelfde jaar zet, alle twee in 2024, want die markt gaat klaar zijn. Of anders alle twee in 2025. Dus nu zegt ge, wat binnenkomt zet ik in 2024 en wat er uitgaat in 2025. Dus ik begrijp dat niet waarom er in 2024 niets voorzien is voor de markt. Tot slot wil ik nog heel hard aansluiten bij de oproep van Kris, allé, het zou goed zijn om ook af en toe eens in samenspraak met de oppositie te werken voor die projecten.

VOORZITTER: Dank u, Christel. Dan geef ik het woord aan de heer De Meyer. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Ja, mijn eerste bemerking is eigenlijk in de ruimere bespreking een detail en het sluit perfect aan bij de tussenkomst van mevrouw Geerts van daarnet en bij mijn tussenkomst, die ik oorspronkelijk gehouden heb.

Schepen, in het verslag staat er uitdrukkelijk 100 luxeappartementen van meer dan 100 m². Uiteraard, als je daarvoor deze grond gebruikt, heb je de hoogste opbrengst. Met andere woorden, als je daar een andere bestemming aan geeft, heb je lagere inkomsten. Dus moet ge uw begroting aanpassen aan datgene wat ge daar effectief voorziet. Maar nu mijn fundamentele conclusie eigenlijk. Deze begrotingsaanpassing, ja, die heeft uiteraard zijn belang. Maar eigenlijk is deze begrotingsaanpassing een registreren van cijfers. Maar op dit moment zijn er geen fundamentele keuzes gemaakt. Voor de begrotingsaanpassing van december moet ge wel fundamentele keuzes maken. En liefst dat ge die maakt voor de begrotingsaanpassing van einde dit jaar en niet doorschuift naar 2023 of 2024, want dan worden de problemen alleen maar groter. Ik hoop uiteraard, dat ge dan ook in hogere toelagen voorziet voor Zorgpunt. Ik zal het op die manier formuleren. En ik blijf hopen, dat de voorzitter van Zorgpunt zo spoedig mogelijk gesprekken aangaat met de andere betrokken gemeentebesturen, want Sint-Niklaas beslist dat uiteraard niet alleen. En Sint-Niklaas moet procentueel geen hogere indexaanpassing doen dan de andere gemeentebesturen. Nogal logisch. Maar als ge dat proces tot een goed einde wil brengen en wil voldoen aan de noden, die er zullen zijn en reeds aangekondigd zijn door de financieel bestuurder van Zorgpunt, voorzitter, dan kan ik u alleen maar aanbevelen, begin deze gesprekken zo spoedig mogelijk. Ik hoop vooral, dat ge niet te veel doorschuift naar een volgende legislatuur en nog minder naar de inwoners van de stad en nog veel minder naar onze kinderen en kleinkinderen toe. Ik eindig met de zin waar ik daarnet mee geëindigd ben “eerst het noodzakelijke, daarna het nuttige, als er nog middelen zijn het leuke en zeker geen luxe”.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer De Meyer. Dan geef ik tot slot van de bespreking nog het woord aan de schepen. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ik heb als schepen niet het laatste woord, maar ik neem wel het woord als ik het woord krijg. Twee elementen nog. Eén rond de verkoop van de gronden Sinbad. Jos, ik weet niet waar je, het is mij niet geheel duidelijk, ge spreekt continue over luxeappartementen, maar waar je dat vandaan haalt, weet ik niet.

DE MEYER: Letterlijk uit de nota, die we gekregen hebben.

BUYSROGGE: Het woord luxe staat er niet ...

DE MEYER: Wablieft?

BUYSROGGE: Het woord luxe staat er toch ... Er is sprake van 100 appartementen van gemiddeld 110 per appartement, maar het woord luxeappartementen wordt daar niet in vermeld.

DE MEYER: Ja, maar het begrip is een paar keer geformuleerd. En ik ben er zeker van – ik zal u dat achteraf bezorgen – dat ik daar het woord luxeappartementen van ruimer dan 100 m² gelezen heb. Want anders zou ik dit niet genoteerd hebben.

BUYSROGGE: Dus in het verslag, in het schattingsverslag staat “Er wordt een assumptie van 100 appartementen gemaakt met een gemiddelde oppervlakte van 110 m² per appartement. Er zullen grotere en kleinere appartementen zijn. En dan onderverdeeld in 50 met grondaandeel van 65.000 euro, 50 met grondaandeel 55.000 euro ...

DE MEYER: Maar het is een 20-tal bladzijden. Dat woord komt een paar keer voor.

BUYSROGGE: Ja, het verslag is 10 pagina’s. Dus er is sprake, hier is rekening gehouden, Christel, met projectgrond. En ze hebben er dan van gezegd van kijk, er kunnen zoveel appartementen zouden erop kunnen. Maar het is niet dat wij zeggen van ja, wij pinnen ons vast op het feit dat daar zeker al appartementen moeten komen. Het is Jos, die in zijn eerste tussenkomst ook gevraagd heeft om daar ja, naar de exactere invulling daarvan, om in dialoog te gaan. En ik sta daar zeker voor open om dat op die manier de volgende maanden, ergens in de loop van het najaar, met jullie verder op te nemen. Een tweede element nog is de slides, die dan in de commissie van Carl tot verwarring geleid hebben en waar Christel daarjuist ook nog die vraag over gesteld heeft, over die iets meer dan 10 miljoen euro, die dan in 2025 er instaat. De link, die je legt met de opbrengst van de verkoop van Sinbad, daar is, allé, daar kon ik uw redenering niet volledig, niet volledig volgen alleszins. Het is zo, dat er dus, dat we van oordeel zijn, dat het financieel gezien overzichtelijker is om heel het project Grote Markt, om dat uit de pot te halen van die ruimtelijke projecten, om daar een aparte budgetnummer voor te noteren. Dus dat integraal bedrag, die afgerond 16 miljoen, die zit in die budgetpost. Dus die middelen zijn allemaal voorhanden. Er is dan, op die moment is er dan een verdeling gemaakt, waarbij dat er 4 miljoen, afgerond 4 miljoen in 2023 stond en dan inderdaad dat bedrag van 0 euro in 2024, wat dan tot wat consternatie geleid heeft. Maar het is eigenlijk de totaalsom van die budgetpost, dat in het budget zit. En in een volgende aanpassing van de meerjarenplanning, dus in december, zal dat exacter geformuleerd staan en zal het juistere bedrag in 2024 effectief voorzien worden. Voilà.

GEERTS: Dat begrijp ik.

BUYSROGGE: Alstublieft.

VOORZITTER: Goed. Dan stel ik voor dat we nu overgaan tot stemming van de volgende punten. Punt 5, beleids- en beheercyclus, jaarrekening 2021, aandeel OCMW, vaststelling. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige oppositie.

Punt 6, meerjarenplan 2020-2025 voor stad en OCMW, aanpassing nr. 5, lijst nominatieve subsidies, goedkeuring. Wie stemt voor? Dat is meerderheid en CD&V, Vooruit. Dat was meerjarenplan 2020-2025, punt 6, de lijst van de nominatieve subsidies. Ja? Dus wie stemde voor? Ik ga nog eens even herhalen. Dat is meerderheid, dat is Vooruit, dat is CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang en PVDA. Zijn Vlaams Belang en PVDA. Punt 7, meerjarenplan 2020-2025 voor stad en OCMW, aanpassing nr. 5, aandeel OCMW, vaststelling. Wie stemt voor? Dat is meerderheid. Wie stemt tegen? Dat is de voltallige oppositie. Dan zijn we gekomen aan de aanvullende punten voor de raad voor maatschappelijk welzijn. En dus we beginnen met de punten 1 en 4, omdat die gerelateerd zijn.

WYMEERSCH: Voorzitter, ...

VOORZITTER: Ik geef eerst het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: ... mag ik even een korte schorsing vragen van 5 minuten?

VOORZITTER: Oké, dan schorsen we 5 minuten, sanitaire stop.

SCHORSING

VOORZITTER: Goed, dan open ik terug de raad voor maatschappelijk welzijn en geef ik onmiddellijk het woord aan de twee interpellanten. De heer Frans Wymeersch, toeleveringsproblemen bij de voedselbanken en aanverwante en dan interpellatie 4 van raadslid Julien Ghesquière, vraag om extra middelen te voorzien naar aanleiding van de stijging van een aantal gezinnen die beroep moeten doen op de sociale kruidenier. Mijnheer Wymeersch, u krijgt het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, een aantal dagen of een kleine weken geleden was ik zeer aangenaam verrast, toen ik op TV Oost – waar ik niet altijd naar kijk – plotseling het aanminnend (?) gezicht van onze voorzitter van de gemeenteraad tevoorschijn zag komen. Het was onverwacht, dus mijn dag kon niet meer stuk. Het ging over VoedSaam. VoedSaam en er kwam een hele uitleg over en een uitleg, die ons niet onbekend voorkomt. Maar het gaat dus over – om een lang verhaal zeer kort te maken – over de voedselbedeling aan de minderbedeelden via de voedselbank en aanverwante. We zullen het zo omschrijven. Nu, jaren geleden, toen de dieren nog spraken, had ik de eer en het genoegen om samen met mijn echtgenote en met mijn vader nog indertijd verantwoordelijk te zijn voor de voedselbank in een bepaalde wijk van onze stad. Dat was volledig vrijwilligerswerk en wij gingen zelf op prospectie naar mensen, die iets nodig zouden kunnen hebben.

Of wij werden getipt door de pastoors – toen er nog pastoors waren – of door mensen die zich dus met wijkwerking bezighielden. Dan werden die bezocht, enz..., enz... Dan is, hebben wij de hulp van de stad ingeroepen. En de toenmalige schepen van sociale zaken, Marc Heynderickx, die heeft toen aan de voedselbank de beschikking gegeven over een camion, die één keer per maand naar de centrale voedselbank in Gent etenswaren ging halen. Die dan in de zaal Familia in Sint-Niklaas werden verdeeld per wijk. En wij verdeelden die dan per gezin. Dat was vrijwilligerswerk en wij hadden in één wijk – dat was parochiegewijs – in de Christus Koningwijk hadden wij zo'n 70-tal gezinnen, wat toen – ik spreek van 20 jaar geleden – niet weinig was. Dat zal op dit ogenblik wel iets meer zijn. Om God weet welke reden – maar ik kan er wel een paar bedenken – is men van dit systeem afgestapt en is men geïnstitutionaliseerd gaan werken met sociale winkels, enz..., enz... Met als gevolg – en ik weet waar ik over spreek – is dat of één van de gevolgen, is dat een aantal mensen die het echt nodig hebben, niet meer bereikt worden omdat ze nog altijd te fier zijn om zich kenbaar te maken én omdat ze eventueel niet gedetecteerd worden door de anderen, die in wijkwerking – over pastoors spreken we niet meer – maar in de wijkwerking actief zijn. Aan de andere kant moeten we toch vaststellen of stellen wij ons minstens de vragen, dat er daar mensen passeren, die het eigenlijk niet nodig hebben. Ik kom daar straks op terug. Maar de kern van de zaak is – ook door de sociaaleconomische situatie, ik ga het debat van daareven niet opnieuw voeren – maar dat dus het cliënteel van de voedselbanken zeer sterk is gestegen en dat ook de noden zijn gestegen. Blijkbaar zijn er echter onvoldoende financiële middelen, want die zijn dus blijkbaar niet meegestegen. Als ik goed geluisterd heb naar de voorzitter van deze gemeenteraad in haar interview aan TV Oost is er daar een bepaalde taak weggelegd voor Interwaas, die laat ons zeggen coördinerend zou werken en samen met de gemeenten voor de nodige, op één of andere manier voor de nodige financiële middelen zou zorgen om dus de nodige voedingswaren in de betreffende winkels én bij de potentiële klanten te laten bereiken. Daar schort blijkbaar één en ander. En dan is mijn eerste vraag, mevrouw de schepen, hoe gaan we dat oplossen? Hoe gaat u dat oplossen? Zijn ze daar al over gesproken? Welke zijn de structuren die voorhanden zijn om inderdaad ervoor te zorgen, dat de voedselbanken – ik blijf ze gemakshalve de voedselbanken noemen – dat die voldoende aanbod hebben om het bestaande en het toekomstige – spijtig genoeg – toekomstige cliënteel voldoende en met de nodige variatie te bedienen? Ik kom terug op hetgeen ik daarjuist reeds aanhaalde, het cliënteel. Ik denk dat we – en collega Pannecoucke heeft dat in het verleden al een paar keer aangehaald – dat we toch eens het lef moeten hebben om op een andere manier het cliënteel of het potentiële cliënteel te screenen.

Want wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen, dat daar mensen passeren langs de ik zeg nu maar langs de kassa, ik bedoel dus langs de toonbank, die daar voedsel komen halen, die het in feite niet nodig hebben. Ik bedoel die het zelf kunnen betalen hé. Als men langskomt met een dikke BMW, een Mercedes, een Audi of noem maar op, gewapend met minstens één smartphone, dan vraag ik mij af in hoeverre dat men daar voedselpakketten ... Dus een betere screening denk ik dringt zich op. Hoe dat op dit ogenblik gebeurt, dat hoor ik graag van u. Hoe dat op een legale manier kan gebeuren, georganiseerd kan gebeuren, dat men op een andere manier kan screenen dat hoor ik ook graag van u als het mogelijk is. Maar dat zijn dus de aandachtspunten waarvoor ik uw aandacht dus vraag. Maar het kan dus niet langer, dat in een stad gelijk Sint-Niklaas – en ik kom terug op de debatten van daarjuist – dat er zulke schrijnende armoede is, dat er nu nog mensen zijn, die moeten eigenlijk – want daar komt het op neer – moeten bedelen om in de normale behoeften qua voedselvoorziening te voorzien en moeten bedelend naar de sociale winkel trekken. Dit is niet meer van deze tijd. Ge zult het nooit volledig kunnen uitschakelen, maar zeker in de tijden van vandaag denk ik dat we daar een extra tandje moeten bijsteken.

VOORZITTER: Bedankt, mijnheer Wymeersch. Dan geef ik het woord eerst aan de tweede interpellant, nl. Julien Ghesquière.

GHESEQUIERE: Dank u, voorzitter. Voor dit punt heb ik een bezoekje gebracht aan de sociale kruidenier. Ik gebruik liever het woord sociale kruidenier, collega, dan inderdaad voedselbank, want het laatste dat we moeten doen, dat is het stigmatiseren natuurlijk. Nu, ik heb een bezoek gebracht in de Raapstraat aan De Springplank. En ik heb daar met de coördinator gesproken. En ik kwam daar tot de vaststelling, dat er op dit moment 460 gezinnen in de Raapstraat beroep doen op De Springplank en 110 op Tereken. Nu, ik wou vooral – dat was mijn insteek – eens informeren hoeveel mensen dat er eigenlijk uit de deelgemeenten – want ik had dat al vroeger opgemerkt – ook beroep deden op de voedselbank. Sociale kruidenier, pardon. Nu zeg ik het zelf, excuseer. Maar het probleem is volgens mij, dat mensen uit deelgemeenten daar effectief niet gemakkelijk naartoe geraken en vandaar dat het aantal dat er naartoe komt slechts 8 % is. Dus dat is bitter weinig. Uiteraard, ik ben er wel van overtuigd dat de meeste mensen, die daar beroep op moeten doen, verdwijnen in de anonimiteit van de stad eerder dan in de deelgemeenten. Daar ben ik absoluut van overtuigd. Dat zal wel kloppen. Langs de andere kant, iemand die eenzaam is in een deelgemeente en ook geen goeie contacten heeft, die is dubbel arm laat ons maar zeggen. Zowel wat betreft sociale contacten als wat betreft de mogelijkheden om inderdaad beroep te kunnen doen op de sociale kruidenier. Ik heb ook begrepen, dat de stad subsidies geeft voor tewerkstelling in De Springplank.

Die coördinator is daar voor 22 uur gesubsidieerd. Nu, dat aantal uren is ook niet gestegen, ondanks het feit dat intussen de bezoeken aan de sociale kruidenier enorm aan het stijgen zijn. Bovendien – gelukkig maar – zijn er 80 vrijwilligers – de ene al wat meer dan de andere, sommige misschien maar 2 of 3 dagen per jaar – maar 80 vrijwilligers alstublieft, die daar inderdaad ook meehelpten. Dus dat is eigenlijk toch wel een schitterende vorm van solidariteit. Ik herinner mij ook, hoe we met KWB tientallen jaren geleden zelf een soort winterhulp organiseerden en dan steenkool brachten naar mensen die hun huis niet konden verwarmen. Maar ik herinner mij ook hoe stigmatiserend dat was. Daar werd daar potverdorie in een vergadering met 30 à 40 wijkmeesters gesproken over gezinnen hoe arm dat die wel waren en waarom dat we steenkool moesten brengen en zeker niet moesten steunen met centen, want dan werd het opgedronken door de vader. Ik zeg maar wat. Dus eigenlijk, dat stigmatiserende dat komt daar voortdurend terug. Ik begrijp ook wel de opmerking van Frans, dat daar zeker goed moet omgesprongen worden met de middelen en dat daar zeker geen misbruik moet genomen worden. Maar langs de andere kant kan ik mij niet voorstellen, dat er veel mensen daar effectief wel graag in de rij gaan staan om zich daar toch een beetje extra te laten bevoorraden. Ik denk niet dat ge daar voor uw plezier gaat tussen staan. En zijn er een aantal misbruiken, dan nog, dan weegt dat totaal niet op tegen de grote hoeveelheid mensen, die daar inderdaad zeker en vast beroep op moeten doen. Nu, mijn vraag dus aan de schepen is eigenlijk dubbel. Ge kunt ook voedselpakketten leveren, maar het systeem van De Springplank is wel schitterend op dat gebied. De mensen worden daar ook begeleid in hun manier van winkelen. Ze kunnen daar bv. totaal gratis zonder punten te moeten afgeven groenten meenemen. En daar kunnen ze dan soep van maken of zoals ze willen. Maar men kan daar niet zomaar wat meenemen. Men krijgt punten en men mag dan kiezen en men mag van bepaalde producten niet, bv. – ik zeg maar wat – 7 potten choco meepakken. Nee, dat is niet de bedoeling. Men probeert daar ook de mensen zeg maar een beetje op te voeden, de manier waarop er best gezond met voedsel kan omgesprongen worden. Dus mijn pleidooi in de eerste plaats om toch wat meer subsidie te voorzien, om de coördinator inderdaad toe te laten daar meer uren actief te zijn. En als dat kan, dan ... Ik heb het gevoel ... Ik was laatst trouwens in een niet nader genoemd warenhuis en daar worden op dit moment extra bonnetjes uitgedeeld wie een voedselpakket wil schenken van 3 euro, van 6 euro, van 9 euro. Ge kunt dat gewoon laten bijboeken op uw rekening. Wel, ik vind dat we als stad ons groot hart op dat vlak ook moeten kunnen laten zien. In de eerste plaats als particulier, in de tweede plaats als stad. En ik ga hiermee afsluiten. Eigenlijk het allerbelangrijkste is in deze een goeie faciliteit geven aan die organisaties. Dus, een pleidooi voor een stijging van de subsidies.

VOORZITTER: Dank u wel, Julien. Ik zie dat inderdaad de heer Wauman nog wil aansluiten.

WAUMAN: Ja, ik denk dat het een publiek geheim is dat verschillende van onze mensen op wekelijkse basis gaan helpen bij De Springplank voor die mensen, die in nood zijn daar te gaan bijstaan. En ik kan het verhaal, dat Julien met zijn bezoek heeft opgevangen, ook bevestigen. Dat is ook wat wij – al trouwens niet recent, maar dat is eigenlijk al enige tijd aan de gang – hebben opgevangen. En eigenlijk is dat één van die signalen, waar ik daarstraks naar verwees in mijn speech op de meerjarenbegroting, dat er een armoedecrisis zit aan te komen. De vraag bij die sociale kruidenier, die stijgt. En hetgeen dat de vrijwilligers gaan ophalen bij de supermarkt – want dat is ook één van die mooie formules, het is eigenlijk overschotten van supermarkten, dat zij eigenlijk bijna op wekelijkse basis gaan ophalen voor naar die sociale kruidenier te gaan brengen, zodat er geen voedselverspilling is – die volumes die stijgen niet, integendeel. En als je meer vraag hebt en de volumes volgen niet, die van de supermarkten uitkomen, dan zie je natuurlijk dat daar een probleem is. En dat vertaalt zich. Inderdaad, meer werkingsmiddelen, dat kan zeker helpen. En dat die nodig zijn, dat zie je ook. Want voor het eerst gaan ze nu inderdaad bij Colruyt – ik weet niet of de supermarkt bij naam mag genoemd worden, maar daar gaat het over – dat ze inderdaad mensen kunnen extra geld schenken aan de sociale kruidenier en dat die vrijwilligers zelfs nu extra vrijwilligers gezocht worden om te gaan flyeren bij Colruyt om geld in te kunnen zamelen voor die sociale kruidenier. En dan denk ik toch, als we zien met hoeveel geld dat er naar bepaalde andere zaken wordt – ik zal niet gesmeten – naar andere zaken gaan, dan denk ik dat daar toch ook keuzes kunnen gemaakt worden voor die sociale kruidenier verder te ondersteunen. Maar ik zou wel een warme oproep willen doen aan enkele collega's hier voor zeker niet over te gaan tot weer stigmatisering en insinuaties en zwartmaken van mensen die naar de sociale kruidenier gaan. Daar zijn controles op, wie daar beroep op mag doen. En dus daar gaan insinueren dat daar verschillende mensen zijn, die daar geen recht op hebben, die gaan lopen met de noden ten koste van anderen, dat vind ik echt wel een brug te ver.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Wauman. Ook de heer Baeck vraagt het woord. Aster, je hebt het woord.

BAECK: Ja, heel kort. De Springplank die zit in een stadsgebouw. Die mogen dat gebruiken. Dat is de kerk in de Kleine Heimelinckstraat. Maar ja, de energiekosten die stijgen voor iedereen, dus ook voor de sociale kruidenier. Dus mijn suggestie zou zijn, misschien is het wel eens interessant om te bekijken of we geen zonnepanelen zouden kunnen installeren op het dak van die kerk om op die manier de kost van de voedselbank daarmee al te laten dalen. Dat ze zich daar al geen zorgen over moeten maken.

VOORZITTER: Dank u wel. Dan geef ik – als er geen tussenkomsten meer zijn – het woord aan schepen Heyrman. Schepen?

HEYRMAN: Ja, er zijn al veel discussies geweest over De Springplank en in welke vorm dat dat best plaatsvindt. Ik weet nog dat Gerry, die nu in pensioen is, had het eigenlijk heel moeilijk met het bestaan als iets als De Springplank, omdat hij zei van kijk, leefloon, aanvullende steun en alles wat het OCMW doet als hulp moet eigenlijk op zich mensen in staat - daarom geven we ook die aanvullende steun – in staat stellen tot een menswaardig bestaan. Dus in het begin hebben we heel vaak die discussie gevoerd. Dus voor mij is als stad het eerste dat we moeten doen, is die aanvullende steun blijven geven en zoals we al in vorige discussies hebben gezegd, blijvend ook via intermediaire ervoor zorgen dat zoveel mogelijk mensen die aanvragen. Daarnaast ben ik op zich wel gevonden, allé, voor het systeem van voedselbanken, omdat ik dat, dat is ook een mooie manier om een vraag die er toch nog blijft, maar ook voedseloverschotten die schandalig soms zijn, om die met mekaar te koppelen. Of ge dat dan huis-aan-huis moet doen of in iets als de voedselsuperette, daarover is ook al veel gediscussieerd. Op een gegeven moment is van de welzijnsschakels zelf de vraag gekomen om het eerder in een voedselsuperette te doen. Omdat dat een heel aantal voordelen heeft. Mensen kunnen komen kiezen. Mensen komen ook meer. Er is ontmoeting bij. Er zit eigenlijk een heel systeem rond. Welzijnsschakelstreken is blijven voortdoen op een oud systeem. Is ook niet erg. Dus wij geven inderdaad aan de sociale superette 35... - euh, pardon – 26.000 euro, wordt jaarlijks geïndexeerd. En de kerk in erfpacht. We hebben ook in die kerk al regelmatig moeten investeren. Daarnaast geven we het VLOS 16.000 euro. We geven die 26.000 euro plus nog 5.000 euro kersttoelage. Dus in totaal een stukje meer dan 30.000 euro. Daarnaast heb je ook in het meerjarenplan dat budget van 16.700 euro in de tussenkomst van het gebruik van de kansenas in De Variant. Ge hebt ook het systeem van restaurantpas. Enfin, dus waar we ook nog voor een stuk meebetalen. En dan is VoedSaam gekomen, een aantal jaren geleden. En aanvankelijk werden die gesubsidieerd vanuit de POD MI denk ik. Die hebben dan van Homans wat subsidies gekregen. Dus die hebben een aantal jaren subsidies kunnen krijgen. Maar reeds van in het begin hadden ze ook subsidies van de stad. Dat is een beetje een samenwerking tussen duurzaamheid en welzijn, waar we aanvankelijk 25.000 euro gaven en nu - omdat ze ook voor een extra rit, Frans, gaan doen - 35.600 euro per jaar al geven. Nu, wat wil VoedSaam doen? Die willen eigenlijk de voedseloverschotten die er zijn, aan de verschillende sociale superettes – dus niet alleen wij in Sint-Niklaas, maar ook in alle andere, ik denk dat ze er ondertussen ja ik denk een 12 à 15 hebben - in heel het Waasland beleveren die.

Op zich is dat ook een heel goeie zaak, want de kerk is ondertussen ook wel wat klein aan het worden, bv. voor veel opslag. Als ze melk krijgen, dan krijgen ze ineens 2 camions melk en slaag dat maar op. Dus wat doet VoedSaam? Die haalt dat op, maar die doet ook de overslag en die belevert ook op vraag eigenlijk dan als De Springplank zegt van ja, nu is onze melk op, komen zij dat brengen. Dus op zich staan die, delen die zelf, VoedSaam zelf, deelt niets uit aan een individuele cliënt, maar die doen dat werk erboven. En op zich hebben ze daar ook een hele goeie werking bv. van de Colruyt mee, maar ook anderen, waar zij systematisch ... De Colruyt heeft de 4 dagen-regel. Alles wat binnen 4 dagen vervalst, moet uit de rekken. En op zich, zij beleveren dat. Dus, wat is nu het geval? Die subsidies van VoedSaam, die er vroeger waren, dat is altijd zo met projectsubsidies helaas, die gaan, ja, die zijn er niet meer binnenkort. En er is vorige week een overleg geweest, donderdag, op Interwaas met van alle gemeenten meestal de schepen van welzijn en iemand van de ambtenaren - bij mij is Veerle Vermeulen meegeweest – om eigenlijk te pleiten voor geld voor De Springplank, maar op zich – Saskia Vermont is daar ook mee bezig met Interwaas – is wel het idee waar de meeste gemeenten voor gewonnen zijn, dat dat vanuit de werking van Interwaas komt. Wij gaan wel onze centen, die wij hebben, daar nog naast leggen, omdat ze voor ons nog ook de Fevique (?)-middelen allé voor De Springplank halen en stockeren. Dus wij vragen hen een extra. Dus in die zin zit dat in die lijn. Dus bij Interwaas komt dat dan op de volgende vergadering waarschijnlijk en zal er daar een beslissing over vallen. Wie bij De Springplank wel of niet allé, toegang krijgt, dat is aan De Springplank. Zij praten wel met VLOS, zodanig dat er niemand dubbel komt. Zij checken én om de 6 maand of de persoon er nog recht op heeft. En ze hebben mij het systeem al eens uitgelegd. Is dat waterdicht? Waarschijnlijk niet. Maar ik denk dat geen enkel systeem waterdicht is. En we hebben deze discussie nog al een paar keer gehad. Ik weet niet of, ja, soms zijn er inderdaad bij sommige mensen uiterlijke kentekens van welzijn, allé, van welvaart. Maar of dat dan weerspiegelt ja, wat men echt maar heeft, I don't know. Dus dat ligt bij De Springplank. En ik vertrouw er ook op, dat zij dat goed doen. Daarnaast zien wij De Springplank ook 4 keer per jaar, omdat zij in Polsslag zitten. Zij hebben ons af en toe al extra dingen gevraagd, zoals die 5.000 euro. Tijdens corona hebben ze bv. ons de huur van een tent gevraagd, enz... Dus zij geven ons wel signalen door aan wat hebben wij nu, ja, wat hebben we nu nodig. Dus wij komen volgende week donderdag samen. Dus dan hoor ik ook wel van Marjolein ja, wat op dit moment de noden zijn en hoe zij daarnaar kijken. Ge zegt ... Goh, ik ben uw naam kwijt. Ik ben vandaag alle namen kwijt. Chris, ja, ge zegt van ja, hé, mensen van ons zijn daar vrijwilliger.

Ik denk eigenlijk, als ik zo op de Nieuwjaarsreceptie van De Springplank rondkijk, dat eigenlijk bijna iedere partij kan zeggen, mensen van ons zijn daar vrijwilliger. Dus ik denk dat dat vrijwilligersschap, dat dat iets is dat bij meerdere partijen, er zijn in elke partij lieve mensen die vrijwilliger zijn. En ik denk ook dat we dat ook niet moeten professionaliseren. Ik denk vrijwilliger zijn in De Springplank doet zowel iets voor De Springplank als vrijwilligers. Allé, ik denk dat middenveld, laat dat middenveld dat middenveld. Als zij nodig hebben, als Pols-slag aangeeft of als De Springplank aangeeft “we hebben extra vrijwilligers nodig”, ja, wij kunnen die mee zoeken. Maar ik, allé, ik denk dat dat niet nodig is om nu, allé, dat was een beetje de suggestie precies die ge deed van ja, het is toch erg dat er zoveel vrijwilligers moeten zijn. Maar ik vind dat eigenlijk juist wel goed. Soit. Ik denk dat ik ongeveer op alles geantwoord heb, maar ik ben niet zeker.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ja, een repliek zowel van Fans als van Julien, kort. Ja?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitster. Ik dank de schepen voor haar omstandig antwoord. Ik heb begrepen, dat aan het probleem gewerkt wordt. Dat er daar al veel is, maar dat gekeken wordt op welke manier dat men nog beter kan werken en nog meer kan werken. Ook door het wegvallen van de subsidies van VoedSaam om dat te ondervangen en eventueel nog op te trekken op een andere basis. Dat stemt mij tevreden, één. Ten tweede, één ding dat ik daar juist niet heb aangehaald, is het feit dat er heel wat mensen die in de armoede zitten, ook dikwijls immobiel zijn, niet beschikken over vervoersmiddelen. Die zich te voet moeten of eventueel met het openbaar vervoer dan gepakt en gezakt terug naar huis moeten. Dat is ook evidentie. Ik denk dat men daar een oplossing voor moet zoeken en dat men eventueel – maar het is niet aan mij om dat te bekijken in hoeverre dat dit in de praktijk nog mogelijk is – eventueel, gedeeltelijk toch, met huisbezoeken te gaan werken. Huisbezoeken, die ik ook zou willen aanraden om eens regelmatig de mensen te gaan bezoeken. Het kan altijd geen kwaad. En dan hebt ge ook direct veel meer zicht op welk vlees ge in de kuip hebt en dan hoeft er geen sprake te zijn van hier of daar een brug te ver.

VOORZITTER: Dank u wel, Frans. Julien, je hebt het woord.

GHEsqUIERE: Het is eigenlijk wel duidelijk, dat dit alle partijen overstijgt en dat we het er allemaal over eens zijn, dat bijzondere tijden zoals we die nu hebben met zeg maar een economische crisis, inderdaad er ons op attent maakt, dat er jammer genoeg armoede en een stijgend armoedecijfer is. Nu, wat ge daarnet zegt, schepen, in verband met De Springplank, het unieke systeem natuurlijk van De Springplank dat men mensen begeleidt in het aankopen van, dat ze er niet allemaal eenzijdige producten kopen die ze meenemen, kopen met hun punten, maar dat ze heel de week een boterham met choco eten op manier van spreken.

Dat moeten we zeker bewaren. Ik vond het trouwens een heel goeie suggestie van Aster in verband met die zonnepanelen, want de energiekosten, dat stijgt enorm. Maar ik was het daarnet bijna vergeten, de koelcel die er nu is in de Paterskerk, die is – Paterskerk zeg ik, in het andere kerkje, ja, Theresiakerkje is het, pardon – is versleten. Die staat er nu een jaar of 15. Dus dat is ook weer een investering. En bovendien dat in het kader van geen voedsel te verspillen, is dat een onmisbaar iets uiteraard. En dan wou ik toch nog één ding kwijt. U heeft daarnet ook verwezen naar De Variant. Dat is natuurlijk eigenlijk als voorbeeld nog beter. Wie daar komt eten, ik ga daar soms ook eens eten, maar niet aan de prijs natuurlijk van een kansenspasser en dan is het niet stigmatiserend. Dan is het gemengd en dat eigenlijk zou nog idealer zijn, moest dat op één of andere manier kunnen. Maar nu gaan we misschien al een brug te ver.

HEYRMAN: Ja, ik zal misschien gewoon De Springplank ook nog eens uitnodigen op één van de volgende commissies, omdat we er toch een samenwerkingsovereenkomst mee hebben.

VOORZITTER: Goed, dank u wel. Dan gaan we naar de interpellatie 2, ook van raadslid Wymeersch, responsabilisering kinderen bij ontoereikend vermogen van ouder(s) verblijvend in WZC's, nieuwe regels? Frans, je hebt het woord.

WYMEERSCH: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik werd gealarmeerd of geïnformeerd – soms is dat bijna hetzelfde – door ons eminent lid in het bijzonder comité sociale dienst, dat hij kennis had gemaakt of kennis had genomen van een dossier, dat hem de wenkbrauwen liet fronsen, nl. dat kinderen zouden terug aangesproken worden voor het betalen van kosten op het ogenblik dat de ouders de residentie niet meer konden betalen. Goed, ik meen mij te herinneren en dat is de laatste keer dat ik de wierook bovenhaal, dat hier enkele jaren geleden onder impuls denk ik of voorstel van, ik denk dat het misschien van Kris Van der Coelden zou geweest zijn, dat dat hier in Sint-Niklaas is afgeschaft en dat er dus beslist is dat dat dus niet meer kon hier in Sint-Niklaas. Nu, als dat zo was en zo is, dan fronsen wij onze wenkbrauwen. Er zijn natuurlijk mogelijkheden genoeg of er zijn mogelijkheden – ik zal het zo zeggen – dat – want zo zijn de Vlamingen en niet alleen de Vlamingen, maar Vlamingen zijn daar wel een beetje een krak in – om bepaalde regelgevingen te proberen omzeilen. Eén mogelijkheid zou kunnen zijn, bv. dat de residerende ouders over voldoende financiële middelen zouden beschikken, maar deze zouden wegschenken of een gift doen of hoe dat ze dat tegenwoordig noemen, al dan niet geregistreerd, aan de kinderen in kwestie met als gevolg dat dus inderdaad zelf onvermogen zijnde de kinderen niet mogen aangesproken worden en dus het OCMW opdraait voor de kosten, dat dat zou moeten gebeuren.

Ik meen mij in bepaalde gevallen, staat daar een termijn op. Of dat in dit geval ook zo is, maar bv. voor schenkingen onder levenden om erfenisrechten te vermijden, enz... wordt de termijn van 3 jaar als ik mij niet vergis gehanteerd. Ik weet niet of dat in dit geval ook zo is. Dat kan zijn. Dat zal de schepen in kwestie mij uitleggen. Maar de vraag is natuurlijk in hoeverre dat de mensen, die moeten beslissen over dit dossier, nl. de mensen van het bijzonder comité, inzage hebben in alle details over hetgeen dat wordt voorgesteld. Als dat natuurlijk niet wordt vermeld dat het gebeurt in het kader van zulke speling van het lot – ik zal het zo zeggen – dan komt dat natuurlijk raar over. Maar dus mijn vraag is, één, zijn de regels veranderd? Het zou mij verwonderen, want die kunnen enkel veranderd worden door de OCMW-raad. Vermits wij dat zijn, ik heb daar geen weet van. Ten tweede, als ze niet veranderd zijn, wat is er dan gebeurd? Ik heb het nu over deze ene casus, maar wat kan er gebeuren in de toekomst? En als er inderdaad een termijn is en als er daar sprake is van eventueel schenkingen om één en ander te vermijden, wat zijn daar dan de consequenties?

VOORZITTER: Dank u wel, Frans. Ook mevrouw Geerts heeft gevraagd om nog tussen te komen. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, kort. We waren natuurlijk wat getriggerd door de vraag van de heer Wymeersch. Het klopt dat wij een groot aantal jaren geleden hier in de gemeenteraad – want wij moesten dat toen bevestigen nog voor het OCMW – de afschaffing van die onderhoudsplicht gestemd hebben. Maar dat neemt niet weg natuurlijk, dat een OCMW, een sociale dienst, alle juridische mogelijkheden heeft om ook heel de financiële situatie uit te klaren hé. En de geest, de geest was toen wel van “we willen af van die onderhoudsplicht voor die mensen waar het effectief een probleem is”. En gelukkig zijn dat er maatschappelijk altijd maar minder en minder, gewoon omdat ze niet lang genoeg niet meer in het woonzorgcentrum verblijven. Maar toen was ook de geest van “maar we willen tegelijkertijd ook een scherpe controle”. Want anders implodeert dat systeem als je dat niet scherp controleert. Nu, wij hebben dan gesproken met onze eminente vertegenwoordiger binnen het bijzonder comité. En die had toch het gevoel dat die regelgeving consequent wordt toegepast. Maar, er was ook wel de vraag “misschien is het goed om binnen het bijzonder comité dat nog eens los van dan zo’n casuïstiek al die regels nog eens op te frissen, zodanig dat dat dan voor iedereen duidelijk is in de toekomst”.

HEYRMAN: Ja, ik, euh, Frans, volgens de mensen van de administratie van het bijzonder comité moet ik u eigenlijk eerst ontgoochelen in de zin, dat die individuele, ja, dat die individuele steunverlening eigenlijk een exclusieve bevoegdheid is van het bijzonder comité en ook de regels en de afwijkingen daarvan, die moeten daar worden goedgekeurd.

Maar ik denk niet, dat er ooit bijzonder comitéleden zouden zijn, die zo'n grote verandering niet bij hun moederpartij zouden aftoetsen. Dus in die zin, iedere partij heeft of allé, de meeste partijen hebben daar een poot in. Ik denk dat in deze het alarm van het eminent raadslid iets te licht was afgesteld. In die zin is er sinds 2004 niets, niets veranderd. Die beslissing is toen genomen. Er is niets veranderd. Dus in 2004 werd de onderhoudsplicht afgeschaft, maar bij vrijwillige verarming of schenkingen passen ze daar wel al jaren toch die onderhoudsplicht af. Ja, er is een heel systeem om dat te bekijken. Nu, in het vademecum is recent het volgende nog eens bevestigd. Dat stond er altijd in, maar is zo "Sint-Niklaas heeft beslist om standaard geen onderzoek onderhoudsplicht uit te voeren naar de personen, naar de kinderen van personen ten laste. Toch zullen we dat uitvoeren als de bewoner van het woonzorgcentrum zich vrijwillig heeft verarmd, enz..., enz...". Dus we zullen de volgende keer dat nog eens opnemen. Nu, als ge dat bekijkt, is er ... We hebben eens gerekend. Sinds 2018 hebben we voor 150 unieke cliënten een tussenkomst toegekend in de verblijfskosten en hebben we 5 kinderen aangesproken. En ja, als ge dan bekijkt naar de ... Ik had hier twee voorbeelden. Ik herinner mij ook bv. als het een nicht of een neef is, dan kunnen we eigenlijk niet van onderhoudsplicht spreken, maar dan moeten we via de burgerlijke rechtbank gaan. Maar we hebben eens zo'n situatie gehad, waar iemand 300.000 euro het jaar daarvoor aan zijn neef en nicht had geschonken. Dan moet ge daar kijken of het te doen is om daar achteraan te gaan. Maar het voorbeeldje dat ik had en niet heb afgedrukt – ik zal het eens opzoeken op de computer snel – en dus die 5 casussen zijn alle 5 de keren op het bijzonder comité geweest. Maar dat zijn er dan natuurlijk niet zoveel. Dus op die ja, 4 jaar zijn dat er 5 geweest. Is het goed dat we het nog eens op het bijzonder comité bespreken en bevestigen? Maar het staat er dus in en ...

WYMEERSCH: Ja. Ik dank de schepen, dat ge het nog eens goed bespreekt op het BCSD-akkoord. Maar als OCMW-raadslid zou het misschien handig zijn om gewoon eens schematisch – niet tot in detail – eens de werkwijze op papier te zetten, dat wij als OCMW-raadslid het weten hoe dat juist werkt. Want ik heb nog altijd de indruk, wij hebben hier in het verleden al tijdens deze legislatuur ik geloof al 2 keer wel een toelichting gekregen over de werking van het BCSD hier, maar ik heb nog altijd de indruk dat er heel wat mensen hier in deze raad nog echt niet goed weten hoe het juist werkt. Dus voor mij was het ook, dit ook niet echt duidelijk. En zeker die termijn van die 3 jaar, hoe werkt dat, waar zitten de wolfsangels en de schietgeweren in heel de ...

HEYRMAN: Ja, sinds toen doen we 5 jaar, sinds 2004. Maar Zoulikha is heel vaak aanwezig op mijn commissie. Ik zal vragen dat ze één van de volgende eens uitlegt hoe we ermee omgaan en misschien ook dat voorbeeld geeft.

WYMEERSCH: Goed.

VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we over naar de 3e interpellatie, dat is die van raadslid Lore Baeten, zet u neer voor een klapke & Hello Jenny-projecten tegen eenzaamheid. Lore, jij hebt het woord.

BAETEN: Dank u, voorzitter. Schepen, als het over eenzaamheid gaat, denk ik dat we niet kunnen ontkennen dat dat een gigantische problematiek is. Ik vraag op het einde ook van ja, zijn jullie bereid om in te zetten tegen, allé, op eenzaamheid om nog extra in te zetten de komende jaren, zeker ook na corona. In de commissie heb ik vlug even getoetst van ja, hoe zit het met die SiNi-maten, die toch een buddyproject waren voor de eenzaamheid. En u haalde toen ook al aan van ja, die match is soms moeilijk. En omdat ik dacht van ik wil niet alleen ja, kritiek geven, ik wil ook met voorstellen komen, heb ik een tijdje nagedacht van oké, wat zijn nog goeie projecten, wat zijn goeie voorstellen die hier op maat van Sint-Niklaas zouden passen. En er zijn twee – allebei uit Gent, ik heb ze ook beschreven in de toelichting – die ik denk bij de hele vernieuwing van onze stadskern, maar ook de nieuwe markt en alle grote projecten, dat we daar misschien het kleinere verdriet, maar vaak niet zo klein ook kunnen integreren in die projecten. En ik hoop dat u als schepen daar mee wilt allé, aandacht voor schenken. En het eerste gaat over een 4.000 bordjes, die in de week, in de veerkrachtweek hebben ze die overal op banken in Gent gehangen. Dat was een heel, allé, een heel dynamisch iets. Maar je zou dat ook met de nieuwe markt of met nieuwe projecten kunnen doen. Daar was het zo, dat er een QR-code was, die verwees naar die hele week. Hier zou je een stukje sociale kaart, denk ik, in kaart kunnen brengen of doorverwijzen naar waar je moet zijn. Er zijn hier heel wat projecten, denk ik, in onze stad zoals het TEJO-huis, zoals het OverKophuis die ook wel bezig zijn, allé tussen de lijnen door, met eenzaamheid. Het is niet altijd het hoofddoel, maar die toch op die manier voor laagdrempeligheid, voor ontmoeting zorgen, maar ook voor ja, begeleiding qua mentaal welzijn. En het is een manier om de sociale kaart toch ook echt in de stad duidelijk te brengen. Ik ben er mij van bewust, dat eenzaamheid complex is en als je wilt dat mensen elkaar meer ontmoeten, dat dat ook niet altijd evident is. Zoals ik ook schrijf, zeker bij ouderen die soms ja, thuiszitten, die niet altijd mobiel zijn, is eenzaamheid heel groot. Ik weet gelukkig in de stad nog niet van eenzaam sterven, maar dan breekt uw hart wel als je hoort dat iemand wordt gevonden dood uit eenzaamheid. En dat zijn echt zaken, waar we preventief over moeten nadenken hoe dat kan. UGent heeft daar, de Universiteit Gent en onderzoekers van Imec hebben daarover nagedacht en dat is het project Hello Jenny. Dat was in 2020 een proefproject met Gent. Dat was redelijk positief ja, toch beoordeeld. Het vraagt natuurlijk wel een heel participatief traject.

Wij doen vandaag huisbezoeken boven de 80 jaar, maar ik denk dat ook onder de 80 jaar heel wat mensen al eenzaam kunnen zijn. Dat hoor je bij wie je ook in de zorg of in de thuiszorg werkt. En ik denk dat het een goeie aanvulling zou kunnen zijn op het bestaande aanbod. En ik ben benieuwd op welke manier jullie hier verder mee willen omgaan.

VOORZITTER: Dank u wel, Lore. Schepen?

HEYRMAN: Ja, merci voor de vraag.

VOORZITTER: Oei, excuseer, schepen. Er was ook nog een aanvullende vraag van de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Nu was ik eens content dat ge mij direct gezien had en nu was je het al vergeten.

VOORZITTER: Ja, sorry, Frans.

WYMEERSCH: Collega's, collega Baeten, ik had uw toelichting goed gelezen, maar één zinsede leek mij frappant en ik fronste mijn wenkbrauwen. Dat gebeurt wel eens meer, dat ik mijn wenkbrauwen frons. En ik citeer "Eenzaamheid is een gigantische problematiek. 6 op de 10 Sint-Niklase jongeren gaf aan ongelukkig te zijn, vaak omdat ze eenzaamheid niet de baas kunnen". Jongeren, 6 op de 10 jongeren kunnen de eenzaamheid niet de baas. Hoe komt het dat jongeren eenzaam zijn? Dat kan ik mij niet voorstellen. Dat kan ik mij niet voorstellen. Eén van de grote redenen dat ze eenzaam zijn, zit hierin. Ze sluiten zich op met een smartphone, een iPhone of een weet ik veel wat, met of zonder oortjes in en ze sluiten zich op in zichzelf, in hun eigen denkwereld, in hun eigen droomwereld. Ze zijn niet meer ... En daar ligt een belangrijke taak – laat ons dat niet vergeten – een belangrijke taak weer niet in het onderwijs hé, die kunnen wel eens met de vinger wijzen, maar de belangrijkste taak ligt thuis. Thuis, waar de ouders moeten zeggen ... Wij hadden, ze zeggen van ja, ge zijt ene van voor de Eerste Wereldoorlog, dat klopt ongeveer, maar als wij niets omhanden hadden thuis, dan kregen we wel iets omhanden. Dan moesten we én of naar de jeugdbeweging of naar de sportclub of naar de bibliotheek om boeken of weet ik veel. We moesten iets doen. Maar oké, dat is 50 jaar geleden, 60 jaar geleden, maar nu, ze zijn bezig met zichzelf, ze zijn dikwijls naar hun buurvrouw die 10 m van hen zit aan het converseren met dat machientje hier. En dan zeggen ze, wij zijn eenzaam. Die eenzaamheid bestaat niet. Dat is kunstmatig. Ouderen kunnen alleen zijn, maar alleen zijn is nog niet hetzelfde als eenzaam zijn. Mensen en ik hoor daarjuist zeggen ik heb weinig mensen gekend die van eenzaamheid sterven. Die zijn er onlangs wel geweest. Daar zijn ...

BAETEN: Die eenzaam zijn gestorven.

WYMEERSCH: Die eenzaam zijn gestorven. Er zijn mensen eenzaam gestorven vorig jaar, 2 jaar geleden, redelijk veel. In de rusthuizen, in de WZC's tijdens corona. Daar zijn het gros van de ouderen, die daar gestorven zijn – en ik weet waarover ik spreek – zijn gestorven door de eenzaamheid. En daar konden die mensen niet aan doen, daar kon de familie niet aan doen, daar kon alleen het beleid aan doen. En steek het ...

VOORZITTER: Goed, goed. Ik geef het woord aan schepen Heyrman. En ik verwelkom ook commissaris ... Ah ja, Karel, ja, sorry, Karel.

NOPPE: Ja, nee, dank u, voorzitter. Ik ging niet tussenkomen tot als mijnheer Wymeersch tussen is gekomen. Ik zal wachten tot hij tijd heeft om te luisteren. Ja, ik vind het gewoon wel zeer jammer de tussenkomst van mijnheer Wymeersch. Ik denk dat eenzaamheid iets is, dat op alle leeftijden kan voorkomen. En om jongeren dan te beginnen ridiculiseren en het op de smartphone te steken. Het is zo kort door de bocht, het is zo flauw, mijnheer Wymeersch.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

NOPPE: Het heeft 0 toegevoegde waarde voor het debat.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, mijnheer Wymeersch, mijnheer Wymeersch!!!

NOPPE: Het heeft 0 toegevoegde waarde voor het debat.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, laat ...

NOPPE: En ik ben blij, dat een collega dat hier op de agenda zet. En ik kijk uit naar het antwoord van de schepen, dat wel beter zal zijn dan uw tussenkomst, mijnheer Wymeersch.

VOORZITTER: Goed, ik geef het woord dan eindelijk aan schepen ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: ... Heyrman. Ja?

HEYRMAN: Ja, ik denk niet dat we een filosofisch debat hier moeten voeren over wat eenzaamheid is. Maar mensen zijn soms eenzaam in een relatie, in een gezin, in een klasgroep. Er zijn soms mensen die een hele grote vriendenkring hebben en zich toch eenzaam voelen. Dus misschien moeten we dat eens voor achter de gemeenteraad houden om daarover te discussiëren. Ja, ik denk dat wij als stad al een aantal dingen geprobeerd hebben rond eenzaamheid. Die buddy's was er één van. Daar gaan we op de commissie nog eens over praten. Ja, ge hebt dingen van buurtwerking, Camping Gastvrij en zo, maar de huisbezoeken 80-plussers die we na corona, als in het najaar na corona is, dan gaan we die terug opstarten. Nu was dat telefonisch. Maar eigenlijk hebben we, ja, zo nu wel wat onze bonen te week gezet om het zo te zeggen op burenhulp Give a Day, waar we die Burenmatcher hebben. En waar het eigenlijk de bedoeling is van dat mensen zich kunnen aanbieden van om eens een koffie te gaan drinken samen en zo en waar wij dan de match doen met ...

Ge kunt u niet alleen, ge moet u niet alleen elektronisch aanmelden en het is ook de bedoeling dat mensen, die iemand aanwijzen van kijk ja, die is eenzaam, dat wij daar dan de link mee proberen leggen. We zijn ermee gestart nu in de Baenslandwijk en de volgende wijk die we willen opstarten, is de Gazometerwijk. Maar die Give a Day-website kan iedereen al invullen, want er staan ook heel veel vragen naar vrijwilligerswerk van heel veel organisaties in. In de 10-daagse van de geestelijke gezondheidszorg in 2020 hebben we al eens zoiets geprobeerd met banken en kaartjes. Ik denk iets zoals “zet u neer voor een klapke”, dat we dat zeker in de week van de geestelijke gezondheidszorg of is dat iets anders, een soortgelijk iets kunnen doen. Ik denk ook dat dat goed is om daar eerder een tijdelijke campagne van te maken dan nu heel veel bordjes heel de tijd, want dan vervaagt het toch. Ik denk ook dat absoluut wij niet alleen als stad dingen tegen eenzaamheid doen, want alle verenigingen, ook seniorenverenigingen, die zijn met dat soort van dingen bezig. Het Hello Jenny-project lijkt mij wel een heel duur project. Als ik dat een beetje begon te lezen, dan is dat echt met sensoren in uw huis en iets dat in uw huis staat. En als die sensor in uw huis ziet dat er een aantal dagen weinig volk is binnen geweest of dat er te weinig bewogen is, dan popt dat een vraag op. En dan moet je drukken van ik wil een gesprek. Dat was natuurlijk denk ik iets dat met smart city-subsidies is begonnen en die zijn meestal nogal stevig, die smart city-subsidies. Maar ik denk wel, dat het interessant is om onze collega's van Gent eens een keer te bellen van wat waren de bevindingen nu, gaan jullie ermee verder, kost dat nog altijd zoveel, kun je die kostprijs dragen? Want natuurlijk, dat is echt in uw huis op verschillende plekken sensoren zetten. Dat is een ingewikkeld, vrij ingewikkeld verhaal. Dus ja, het ene denk ik dat we sowieso kunnen opnemen, iets soortgelijk als dat klapke en Hello Jenny, ik denk dat we eens naar Gent moeten bellen. Maar wij geloven nogal in die Give a Day en de uitbreiding daarvan, daar zijn wij nu vooral mee bezig.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mevrouw Baeten?

BAETEN: Ja, bedankt, allé, schepen voor het enthousiasme ook. Allé, Karel, ook bedankt voor de fijne reactie. Ja, Frans, niets zo eenzaam als u wentelen in het eigen gelijk, denk ik dan.

WYMEERSCH: Het is een goeie die het zeggen.

BAETEN: Het is, ik denk dat, allé, dat als je zo'n uitspraken doet, je zelf niet weet wat er leeft, maar goed. Aangezien het de laatste, allé, aangezien ik de laatste interpellatie ben, denk ik van de OCMW-raad en ik vermoed dat we straks in de late uren, allé, het misschien vergeten, wou ik – en het staat los van de tussenkomst, maar ik ga het toch – wil ik even nog duiden, dat vandaag het iemands nu laatste OCMW-raad is en straks ook laatste gemeenteraad.

En ik wou Esther enorm bedanken voor al het werk, dat ze heeft gedaan. En misschien een kleine oproep, dat we misschien straks niet te lang en het niet te laat maken, maar ook met haar even iets kunnen drinken. Maar ik wou toch een applaus vragen voor al het werk dat ze ...

A P P L A U S

VOORZITTER: Ja, ik wou zeggen, u neemt mij de woorden uit de mond, want dat was mijn bedoeling ook na deze gemeenteraad.

BURGEMEESTER: Oooooohhhh!

VOORZITTER: Ik zie dat toch Frans nog het woord vraagt.

WYMEERSCH: Ja, ten slotte. Ik weet niet of mevrouw Baeten het al is opgevallen, maar ik ben ongeveer 55 jaar ouder of 50 jaar ouder dan zij. Dus ik heb iets meer ervaring met alleen zijn, ook al omdat ik alleen ben. Maar alleen zijn is niet hetzelfde als eenzaam zijn. Bijlange niet hetzelfde. En daar vergist u zich in en u verwacht verschillende begrippen door mekaar. Ik heb ook niet gezegd dat dit de, alleen het gevaar is. Maar wij kregen de tijd niet om eenzaam te zijn en we kregen de tijd niet, we mochten zelfs niet alleen zijn. Dat is het grote verschil. Maar ik zeg het, van een oude man van 70, die al 6 jaar alleen is, ik weet wat alleen zijn is en ik weet wat eenzaamheid is.

DE MEYER: Daarom zou je ook iets wijzer moeten zijn.

VOORZITTER: Ja, ik kan ...

WYMEERSCH: Er zijn er die wijs geboren zijn, Jos, zoals gij, maar ik dus niet.

VOORZITTER: Goed. Mijnheer Wymeersch, ik begrijp u, maar ik moet ook zeggen, als iemand die werkt met veel jongeren, dan denk ik ook wel dat jongeren ook, want het gaat ook over u alleen voelen. Dat is ook misschien nog iets anders. Goed, maar bij deze sluit ik de raad voor maatschappelijk welzijn ...

---oooOooo---